ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2018

Vyhlásené: 14. 11. 2018 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

314

ZÁKON

z 24. októbra 2018

o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet úpravy

Tento zákon upravuje organizáciu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), postavenie jeho sudcov, postavenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „kancelária ústavného súdu“) a konanie pred ústavným súdom.

§ 2
Postavenie a sídlo ústavného súdu

(1) Ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

(2) Sídlom ústavného súdu je mesto Košice.

DRUHÁ ČASŤ
ORGANIZÁCIA, RIADENIE A ROZHODOVANIE ÚSTAVNÉHO SÚDU

§ 3
Zloženie ústavného súdu

(1) Ústavný súd sa skladá z 13 sudcov ústavného súdu, z ktorých jeden je predsedom ústavného súdu a jeden podpredsedom ústavného súdu.

(2) Predsedu ústavného súdu a podpredsedu ústavného súdu vymenúva zo sudcov ústavného súdu prezident Slovenskej republiky (ďalej len „prezident“).

§ 4
Predseda ústavného súdu

(1) Ústavný súd riadi predseda ústavného súdu.

(2) Predseda ústavného súdu

a) koná v mene ústavného súdu a zastupuje ho navonok,

b) zabezpečuje riadny chod ústavného súdu prostredníctvom kancelárie ústavného súdu,

c) prijíma sľub zvoleného kandidáta na funkciu prezidenta,

d) na základe oznámenia prezidenta písomne oznamuje predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky skutočnosť, že prezident sa vzdal svojej funkcie,

e) plní ďalšie úlohy, ktoré mu ukladá zákon.

(3) Ak nie je prítomný predseda ústavného súdu ani podpredseda ústavného súdu alebo ak nie je nikto vymenovaný do funkcie predsedu ústavného súdu ani do funkcie podpredsedu ústavného súdu, neodkladné úlohy predsedu ústavného súdu vykoná ten zo služobne najstarších sudcov ústavného súdu, ktorý je vekom najstarší, ak nebol poverený sudca ústavného súdu podľa odseku 4.

(4) Predseda ústavného súdu môže písomne poveriť plnením úloh predsedu ústavného súdu v určenom rozsahu aj niektorého zo sudcov ústavného súdu.

§ 5
Podpredseda ústavného súdu

(1) Podpredseda ústavného súdu dočasne vykonáva právomoci predsedu ústavného súdu, ak predseda ústavného súdu nie je vymenovaný.

(2) Podpredseda ústavného súdu zastupuje predsedu ústavného súdu, ak predseda ústavného súdu

a) poverí podpredsedu ústavného súdu zastupovaním alebo

b) nemôže svoju funkciu vykonávať; o zastupovaní v takom prípade rozhodne na návrh podpredsedu ústavného súdu plénum ústavného súdu.

(3) Podpredseda ústavného súdu koná podľa odseku 1 vo funkcii „podpredseda Ústavného súdu Slovenskej republiky dočasne vykonávajúci právomoci predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky“, inak koná vo funkcii „podpredseda Ústavného súdu Slovenskej republiky“.

§ 6
Rozhodovanie ústavného súdu

(1) Ústavný súd rozhoduje v pléne alebo v senátoch.

(2) Vec na rozhodnutie pléna ústavného súdu alebo senátu ústavného súdu pripravuje a na zasadnutí pléna ústavného súdu alebo senátu ústavného súdu o nej referuje sudca ústavného súdu, ktorému bola vec pridelená podľa § 46 (ďalej len „sudca spravodajca“), ak tento zákon v § 7 alebo v § 13 neustanovuje inak.

Plénum ústavného súdu

§ 7

(1) Ústavný súd rozhoduje v pléne

a) vo veciach ustanovených v čl. 105 ods. 2, čl. 107, čl. 125 ods. 1 písm. a) a b), čl. 125a ods. 1, čl. 125b ods. 1, čl. 128, čl. 129 ods. 2 až 7, čl. 129a, čl. 136 ods. 2 a 3, čl. 138 ods. 2 písm. b) a c) a čl. 152 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“),

b) o zjednocovaní právnych názorov senátov ústavného súdu,

c) o vylúčení sudcu ústavného súdu pre jeho zaujatosť, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti pléna ústavného súdu,

d) o obnove konania podľa čl. 133 ústavy, ak sa týka veci patriacej do pôsobnosti pléna ústavného súdu,

e) o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátu ústavného súdu, ak ide o veci prerokúvané v rôznych senátoch ústavného súdu,

f) o disciplinárnej zodpovednosti sudcu ústavného súdu a o uložení disciplinárneho trestu sudcovi ústavného súdu.

(2) V pléne rozhoduje ústavný súd aj o

a) úprave svojich vnútorných pomerov,

b) návrhu rozpočtu kancelárie ústavného súdu.

(3) Vo veciach uvedených v odseku 1 písm. a) až e) rozhoduje plénum ústavného súdu na základe návrhu rozhodnutia predloženého sudcom spravodajcom, ak tento zákon v odseku 5 neustanovuje inak.

(4) Vo veciach uvedených v odseku 1 písm. f) a v odseku 2 rozhoduje plénum ústavného súdu na základe návrhu rozhodnutia predloženého predsedom ústavného súdu, ak tento zákon v odseku 5 alebo v § 27 neustanovuje inak.

(5) Každý sudca ústavného súdu má právo podať proti návrhu rozhodnutia protinávrh. O protinávrhu sa hlasuje pred hlasovaním o návrhu rozhodnutia sudcu spravodajcu alebo predsedu ústavného súdu. Ak je protinávrhov viac, hlasuje sa o nich v poradí, v akom boli podané.

§ 8

(1) Plénum ústavného súdu sa skladá zo všetkých sudcov ústavného súdu.

(2) Zasadnutie pléna ústavného súdu zvoláva, jeho program určuje a rokovanie vedie predseda ústavného súdu. Predseda ústavného súdu zvolá zasadnutie pléna ústavného súdu bezodkladne aj vtedy, ak o to požiada nadpolovičná väčšina sudcov ústavného súdu.

(3) Rokovanie pléna ústavného súdu vedie predseda ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky otázky a aby sa každý sudca ústavného súdu mohol k veci vyjadriť a vo veci rozhodnúť v súlade so svojím právnym názorom a svedomím.

(4) Ústavný súd je spôsobilý v pléne konať a uznášať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní pléna ústavného súdu prítomná aspoň nadpolovičná väčšina všetkých sudcov ústavného súdu. Hlasovať sú povinní všetci sudcovia ústavného súdu, ktorí sú prítomní na rokovaní a rozhodovaní pléna ústavného súdu.

(5) Plénum ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých sudcov ústavného súdu. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne, ak tento zákon v § 211 neustanovuje inak.

§ 9

(1) Rokovanie pléna ústavného súdu je neverejné; ustanovenie odseku 2 tým nie je dotknuté.

(2) Na rokovaní pléna ústavného súdu sa môžu zúčastniť zamestnanci kancelárie ústavného súdu a ďalšie osoby, ktorých prítomnosť je nevyhnutná z procesných dôvodov, ak ich na rokovanie

pléna prizve predseda ústavného súdu alebo o tom rozhodne plénum ústavného súdu.

(3) Porada a hlasovanie pléna ústavného súdu sú vždy neverejné. Okrem sudcov ústavného súdu tvoriacich plénum je na hlasovaní prítomný len zamestnanec kancelárie ústavného súdu, ktorý spisuje zápisnicu z rokovania pléna ústavného súdu. Zápisnicu o hlasovaní nemožno sprístupniť ani do nej nahliadnuť, ibaže je to nevyhnutné na účely disciplinárneho konania.

(4) O veciach podľa čl. 136 ods. 2 a 3 ústavy sa hlasuje tajne. Plénum ústavného súdu sa môže nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých sudcov ústavného súdu uzniesť, že aj o iných personálnych otázkach bude hlasovať tajne.

Senát ústavného súdu

§ 10

(1) V senáte rozhoduje ústavný súd vo veciach, ktoré nepatria do pôsobnosti pléna ústavného súdu.

(2) Senát ústavného súdu rozhoduje na základe návrhu rozhodnutia predloženého sudcom spravodajcom.

(3) Členovia senátu ústavného súdu majú právo podať protinávrh, o ktorom sa hlasuje pred hlasovaním o návrhu rozhodnutia predloženým sudcom spravodajcom. Ak je protinávrhov viac, hlasuje sa o nich v poradí, v akom boli podané.

§ 11

(1) Senát ústavného súdu sa skladá z troch sudcov ústavného súdu, z ktorých jeden je predsedom senátu ústavného súdu.

(2) Zloženie senátov ústavného súdu a zastupovanie ich členov určuje plénum ústavného súdu v rozvrhu práce.

(3) Zasadnutie senátu ústavného súdu zvoláva, jeho program určuje a rokovanie vedie predseda senátu ústavného súdu.

(4) Predsedu senátu ústavného súdu volí senát ústavného súdu zo svojich členov. Funkčné obdobie predsedu senátu ústavného súdu je 12 mesiacov, ak v rozvrhu práce nie je určené inak.

(5) Predseda senátu ústavného súdu vedie rokovanie senátu ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky otázky a aby sa všetci jeho členovia mohli k veci vyjadriť a vo veci rozhodnúť v súlade so svojím právnym názorom a svedomím.

(6) Ústavný súd je spôsobilý v senáte konať a uznášať sa, ak sú na rokovaní a rozhodovaní senátu ústavného súdu prítomní všetci jeho členovia. Hlasovať sú povinní všetci členovia senátu ústavného súdu.

(7) Senát ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov svojich členov.

§ 12

Na rokovanie senátu ústavného súdu sa použije § 9 ods. 1 až 3 rovnako.

§ 13
Zjednocovanie právnych názorov senátov ústavného súdu

(1) Ak senát ústavného súdu v rámci svojej rozhodovacej činnosti dospeje k právnemu názoru odlišnému od právneho názoru vyjadreného už v rozhodnutí niektorého zo senátov ústavného súdu, sudca spravodajca predloží plénu ústavného súdu návrh na zjednotenie právnych názorov. Plénum ústavného súdu rozhodne o zjednotení právnych názorov uznesením. Senát ústavného súdu je v ďalšom konaní viazaný uznesením pléna ústavného súdu.

(2) V konaní pred plénom ústavného súdu podľa odseku 1 zostáva sudcom spravodajcom sudca ústavného súdu, ktorý bol sudcom spravodajcom v tejto veci v senáte ústavného súdu.

(3) Predseda ústavného súdu predloží plénu ústavného súdu návrh na zjednotenie právnych názorov, ak sa zistí, že senát ústavného súdu sa svojím rozhodnutím odchýlil od právneho názoru vyjadreného už v rozhodnutí niektorého zo senátov ústavného súdu. Plénum ústavného súdu rozhodne o zjednotení právnych názorov uznesením. Týmto uznesením sú senáty ústavného súdu viazané pri rozhodovaní ďalších obdobných vecí.

(4) V konaní pred plénom ústavného súdu podľa odseku 3 je sudcom spravodajcom predseda ústavného súdu.

TRETIA ČASŤ
SUDCOVIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

Ustanovovanie sudcov ústavného súdu do funkcie

§ 14

(1) Sudcov ústavného súdu vymenúva na návrh Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) prezident.

(2) Národná rada navrhuje dvojnásobný počet kandidátov na sudcov ústavného súdu, ktorých má prezident vymenovať.

(3) Funkčné obdobie sudcu ústavného súdu je 12 rokov; začína plynúť dňom zloženia sľubu sudcu ústavného súdu.

§ 15

(1) Návrhy na voľbu kandidátov na sudcov ústavného súdu môžu podať národnej rade

a) poslanci Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „poslanci národnej rady“),

b) vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“),

c) predseda ústavného súdu,

d) predseda Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „predseda súdnej rady“),

e) najmenej päť členov Súdnej rady Slovenskej republiky,

f) predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda najvyššieho súdu“),

g) generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“),

h) verejný ochranca práv,

i) profesijné organizácie právnikov,

j) vedecké inštitúcie pôsobiace v oblasti práva.

(2) Návrh na voľbu kandidáta na sudcu ústavného súdu okrem náležitostí podľa osobitného predpisu[1]) obsahuje

a) označenie navrhovateľa,

b) predmet návrhu,

c) listiny preukazujúce, že uchádzač o funkciu sudcu ústavného súdu spĺňa podmienky na vymenovanie za sudcu ústavného súdu,

1. originál alebo úradne overenú kópiu listiny osvedčujúcej meno, priezvisko, vek, štátne občianstvo Slovenskej republiky a trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
2. originál alebo úradne overenú kópiu listiny preukazujúcej dosiahnuté vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
3. doklady, z ktorých vyplýva, že uchádzač o funkciu sudcu ústavného súdu je najmenej 15 rokov činný v právnickom povolaní,
4. vyhlásenie uchádzača o funkciu sudcu ústavného súdu, že nie je členom politickej strany alebo politického hnutia, a ak je, vyhlásenie, že pred zložením sľubu sa vzdá členstva v politickej strane alebo politickom hnutí,
5. vyhlásenie uchádzača o funkciu sudcu ústavného súdu, že nevykonáva funkciu alebo činnosť, výkon ktorej je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu, a ak vykonáva, vyhlásenie, že ešte pred zložením sľubu sa vzdá takejto funkcie alebo činnosti,

d) dátum vyhotovenia návrhu a podpis navrhovateľa.

(3) Návrh na voľbu kandidátov na sudcov ústavného súdu musí byť odôvodnený a jeho prílohou musí byť motivačný list osoby navrhovanej na kandidáta na sudcu ústavného súdu.

§ 16

Sudca ústavného súdu skladá do rúk prezidenta sľub podľa čl. 134 ods. 4 ústavy. Odmietnutie zloženia sľubu alebo zloženie sľubu s výhradou má za následok zánik funkcie sudcu ústavného súdu. Zloženie sľubu potvrdí sudca ústavného súdu svojím podpisom na listine s textom sľubu; na tejto listine musí byť uvedený dátum zloženia sľubu.

Zánik funkcie sudcu ústavného súdu

§ 17

(1) Sudcovi ústavného súdu zaniká jeho funkcia uplynutím funkčného obdobia, na ktoré bol vymenovaný.

(2) Pred uplynutím funkčného obdobia zaniká sudcovi ústavného súdu jeho funkcia

a) vzdaním sa funkcie,

b) odvolaním z funkcie,

c) smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho.

(3) Ak sudcovi ústavného súdu zanikne jeho funkcia pred uplynutím funkčného obdobia, prezident vymenuje iného sudcu ústavného súdu na nové funkčné obdobie z dvoch kandidátov, ktorých mu navrhne národná rada.

§ 18

Sudca ústavného súdu sa môže svojej funkcie vzdať písomným oznámením predsedovi

ústavného súdu. Jeho funkcia v takom prípade zaniká uplynutím kalendárneho mesiaca, v ktorom bolo písomné oznámenie o vzdaní sa funkcie doručené predsedovi ústavného súdu.

§ 19

(1) Prezident sudcu ústavného súdu odvolá

a) na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku za úmyselný trestný čin alebo ak bol sudca ústavného súdu právoplatne odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

b) na základe disciplinárneho rozhodnutia ústavného súdu za čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu,

c) ak mu ústavný súd oznámil, že sudca ústavného súdu sa nezúčastňuje na konaní ústavného súdu dlhšie ako jeden rok alebo

d) ak zanikla voliteľnosť sudcu ústavného súdu do národnej rady.

(2) Funkcia sudcovi ústavného súdu zaniká nasledujúci deň po dni doručenia rozhodnutia prezidenta o jeho odvolaní z funkcie sudcu ústavného súdu.

(3) Predseda ústavného súdu bezodkladne zašle prezidentovi

a) právoplatný rozsudok, ktorým súd odsúdil sudcu ústavného súdu za spáchanie úmyselného trestného činu,

b) právoplatný rozsudok, ktorým súd odsúdil sudcu ústavného súdu za spáchanie trestného činu, ak súd nerozhodol o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody,

c) disciplinárne rozhodnutie ústavného súdu, z ktorého vyplýva, že sudca ústavného súdu spáchal čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu,

d) oznámenie, že sudca ústavného súdu sa nezúčastňuje na konaní ústavného súdu dlhšie ako jeden rok,

e) oznámenie, že zanikla voliteľnosť sudcu ústavného súdu do národnej rady.

(4) Orgán verejnej moci, ktorý pri výkone svojej právomoci získa informáciu alebo vydá rozhodnutie významné pre splnenie povinnosti predsedu ústavného súdu ustanovenej v odseku 3 písm. a), písm. b) alebo písm. e), je povinný bezodkladne takúto informáciu oznámiť alebo takéto rozhodnutie zaslať predsedovi ústavného súdu.

Postavenie sudcov ústavného súdu, ich práva a povinnosti

§ 20

(1) Sudca ústavného súdu nesmie vykonávať funkcie, zamestnania alebo činnosti, ktoré sú nezlučiteľné s funkciou verejného funkcionára.

(2) Ak sudca ústavného súdu vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť uvedenú v odseku 1, predseda ústavného súdu ho vyzve, aby do desiatich dní od doručenia výzvy takú funkciu, zamestnanie alebo činnosť skončil alebo vykonal zákonom ustanovený právny úkon smerujúci k jej skončeniu.

(3) Ak sudca ústavného súdu neuposlúchne výzvu predsedu ústavného súdu a naďalej vykonáva funkciu, zamestnanie alebo činnosť uvedenú v odseku 1, podá predseda ústavného súdu proti sudcovi ústavného súdu podnet na začatie konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

§ 21

(1) Sudca ústavného súdu vykonáva funkciu sudcu ústavného súdu ako ústavný činiteľ v osobitnom právnom vzťahu k štátu, ktorý vzniká vymenovaním do funkcie sudcu ústavného súdu a zaniká dňom zániku jeho funkcie sudcu ústavného súdu.

(2) Pracovný pomer, štátnozamestnanecký pomer, služobný pomer, osobitný vzťah sudcu k štátu alebo iný pracovnoprávny vzťah sudcu ústavného súdu k subjektu, s ktorým je pred zložením sľubu v pracovnom pomere, štátnozamestnaneckom pomere, služobnom pomere, osobitnom vzťahu sudcu so štátom alebo v inom pracovnoprávnom vzťahu, zostáva zachovaný.

§ 22

(1) Sudca ústavného súdu je povinný chrániť neporušiteľnosť prirodzených práv človeka, práv občana a princípy demokratického a právneho štátu.

(2) Sudca ústavného súdu je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní je viazaný ústavou, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

(3) Sudca ústavného súdu je viazaný aj zákonmi pri rozhodovaní o súlade

a) nariadení vlády, právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas národná rada a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,

b) všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 ústavy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas národná rada a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,

c) právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 ústavy, s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a s právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

§ 23

(1) Sudca ústavného súdu je povinný vykonávať svoju funkciu svedomite a zdržať sa pri jej výkone i v občianskom živote konania, ktoré môže narušiť alebo ohroziť vážnosť ústavného súdu, dôveru k ústavnému súdu a vážnosť funkcie sudcu ústavného súdu.

(2) Sudca ústavného súdu je povinný zdržať sa výkonu funkcie, zamestnania alebo činnosti nezlučiteľnej s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu (§ 20 ods. 1).

(3) Sudca ústavného súdu je povinný zachovávať mlčanlivosť o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone sudcovskej funkcie, aj po jej zániku; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie trestného činu. Povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže sudcu ústavného súdu zbaviť predseda ústavného súdu. Predsedu ústavného súdu môže tejto povinnosti zbaviť prezident. Sudcu ústavného súdu nemožno zbaviť povinnosti zachovávať mlčanlivosť o hlasovaní pléna ústavného súdu a senátu ústavného súdu; tým nie je dotknuté právo sudcu ústavného súdu pripojiť k rozhodnutiu ústavného súdu svoje odlišné stanovisko.

§ 24

(1) Za rozhodovanie pri výkone funkcie nemožno sudcu ústavného súdu trestne alebo disciplinárne stíhať, a to ani po zániku jeho funkcie.

(2) Ak bol sudca ústavného súdu pristihnutý a zadržaný pri páchaní trestného činu, generálny prokurátor je povinný to ihneď oznámiť predsedovi ústavného súdu, a ak ide o predsedu ústavného súdu, podpredsedovi ústavného súdu.

(3) Sudcu ústavného súdu nemožno vziať do väzby bez súhlasu ústavného súdu. Žiadosť o súhlas na vzatie do väzby sudcu ústavného súdu je oprávnený podať ústavnému súdu generálny prokurátor.

(4) Ak generálny prokurátor oznámi predsedovi ústavného súdu, že žiada ústavný súd o súhlas na vzatie do väzby sudcu ústavného súdu, predseda ústavného súdu zvolá bezodkladne plénum ústavného súdu. Plénum ústavného súdu prerokuje a rozhodne o žiadosti, pričom umožní sudcovi ústavného súdu, ktorého sa žiadosť týka, vyjadriť sa k veci. Sudca ústavného súdu, ktorého sa žiadosť týka, nehlasuje.

(5) Prílohou žiadosti podľa odseku 4 je vyšetrovací spis.

(6) Rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť dňom, v ktorom ústavný súd rozhodne o žiadosti generálneho prokurátora o súhlas na vzatie do väzby sudcu ústavného súdu. Písomné vyhotovenie rozhodnutia ústavného súdu musí byť sudcovi ústavného súdu doručené bezodkladne.

(7) Ak je sudca ústavného súdu vo výkone väzby, jeho funkcia sudcu ústavného súdu nezaniká; tým nie je dotknuté ustanovenie § 19 ods. 1 písm. c).

§ 25

(1) Platové pomery sudcov ústavného súdu ustanovuje osobitný predpis.[2])

(2) V čase, keď sudca ústavného súdu nevykonáva svoju funkciu z dôvodu, že bol pre chorobu alebo úraz uznaný za dočasne pracovne neschopného alebo mu bolo nariadené karanténne opatrenie, patria mu náhrady na úrovni platu vrátane ostatných náležitostí podľa osobitného predpisu,[2]) najdlhšie však počas šiestich mesiacov v kalendárnom roku.

(3) Sudca ústavného súdu má nárok na preventívnu rehabilitáciu mimo svojej dovolenky v trvaní dvoch týždňov v kalendárnom roku. Náklady preventívnej rehabilitácie a s ňou súvisiacim pobytom uhrádza štát.

§ 26

(1) Sudca ústavného súdu, ktorý svoju funkciu vykonával po dobu dlhšiu, ako je jedna tretina funkčného obdobia, má nárok na príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu, ak

a) skončil výkon funkcie sudcu ústavného súdu okrem prípadu, ak prezident odvolal sudcu ústavného súdu podľa § 19 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), a

b) má nárok na výplatu starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku.

(2) Sudcovi ústavného súdu patrí príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu vo výške 33,3 % platu sudcu ústavného súdu v dobe vyplácania príplatku zaokrúhlený nahor na celé euro, začínajúc prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom splnil podmienky ustanovené

v odseku 1.

(3) Sudcovi ústavného súdu patrí iba jeden príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu bez ohľadu na počet funkčných období, v ktorých vykonával túto funkciu.

(4) Ak má sudca ústavného súdu nárok na príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a súčasne má nárok aj na príplatok za výkon funkcie podľa osobitného predpisu,[3]) patrí mu iba ten príplatok, ktorý je preňho výhodnejší. To sa vzťahuje aj na príspevok pozostalým po sudcovi ústavného súdu.

(5) Príspevok pozostalým patrí

a) vdove po manželovi, ktorý bol sudcom ústavného súdu, vo výške 60 % z príplatku, na ktorý by mal sudca ústavného súdu nárok ku dňu svojej smrti,

b) vdovcovi po manželke, ktorá bola sudkyňou ústavného súdu, vo výške 60 % z príplatku, na ktorý by mala sudkyňa ústavného súdu nárok ku dňu svojej smrti,

c) nezaopatrenému dieťaťu po zomretom rodičovi, ktorý bol sudcom ústavného súdu, vo výške 30 % z príplatku, na ktorý by mal sudca alebo sudkyňa ústavného súdu nárok ku dňu svojej smrti; ak ide o také nezaopatrené dieťa, ktoré nemá druhého rodiča, výška jeho príspevku je 60 % zo sumy príplatku za výkon funkcie sudcu ústavného súdu, na ktorý by mal nárok zomretý sudca alebo sudkyňa ústavného súdu ku dňu svojej smrti.

(6) Príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a príspevok pozostalým sa zvýšia, ak sa zvýši plat sudcu ústavného súdu v čase vyplácania príplatku. Zvýšený príplatok alebo príspevok patrí oprávnenej osobe odo dňa, od ktorého sa zvýši plat sudcu ústavného súdu.

(7) O príplatku za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a o príspevku pozostalým rozhodne kancelária ústavného súdu do 30 dní od doručenia žiadosti o ich priznanie. Na rozhodovanie o príplatku za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a príspevku pozostalým sa použije správny poriadok.

(8) Príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a príspevok pozostalým sa vypláca bezhotovostným prevodom na účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky označený poberateľom. Príplatok za výkon funkcie sudcu ústavného súdu a príspevok pozostalým vypláca kancelária ústavného súdu vopred v pravidelných mesačných lehotách ňou určených, najneskôr 15. deň toho kalendárneho mesiaca, za ktorý sa príplatok alebo príspevok vypláca.

Disciplinárna zodpovednosť sudcov ústavného súdu

§ 27

(1) Sudca ústavného súdu sa dopustí disciplinárneho previnenia, ak zavinene poruší povinnosti, ktoré mu vyplývajú z funkcie sudcu ústavného súdu, alebo ak svojím správaním naruší alebo ohrozí vážnosť ústavného súdu, dôveru k ústavnému súdu alebo vážnosť funkcie sudcu ústavného súdu.

(2) O disciplinárnej zodpovednosti sudcu ústavného súdu koná a o uložení disciplinárneho trestu rozhoduje plénum ústavného súdu na návrh predsedu ústavného súdu, ktorý musí byť odôvodnený. Disciplinárne konanie sa začína dňom doručenia návrhu predsedu ústavného súdu na začatie disciplinárneho konania členom pléna ústavného súdu. Ak návrh na začatie disciplinárneho konania nebol členom pléna ústavného súdu doručený v rovnaký deň, disciplinárne konanie sa začína dňom, v ktorom bol doručený návrh na začatie disciplinárneho konania sudcovi ústavného súdu ako poslednému. Ak sudcovi ústavného súdu, proti ktorému návrh smeruje, sa nepodarilo doručiť návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ak sudca

ústavného súdu, proti ktorému návrh smeruje, prevzal návrh na začatie disciplinárneho konania ako posledný, disciplinárne konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na začatie disciplinárneho konania doručený ako poslednému inému sudcovi ústavného súdu.

(3) Návrh na začatie disciplinárneho konania proti predsedovi ústavného súdu môžu podať najmenej tri pätiny poslancov národnej rady. Návrh musí byť odôvodnený a obsahovať zoznam podpisov poslancov, ktorí ho podávajú. Disciplinárne konanie sa začína dňom doručenia návrhu ústavnému súdu.

(4) Návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi ústavného súdu alebo predsedovi ústavného súdu možno podať, ak sa podľa mienky subjektu oprávneného na podanie návrhu sudca ústavného súdu alebo predseda ústavného súdu dopustil disciplinárneho previnenia podľa odseku 1 alebo ak u nich vznikla závažná skutočnosť, ktorá dôvodne znižuje dôstojnosť funkcie sudcu ústavného súdu alebo ohrozuje dôveru v nezávislé a nestranné rozhodovanie ústavného súdu.

(5) Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa subjekt oprávnený na jeho podanie dozvedel o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že sa sudca ústavného súdu alebo predseda ústavného súdu dopustil disciplinárneho previnenia podľa odseku 1 alebo že u neho vznikla závažná skutočnosť, ktorá dôvodne znižuje dôstojnosť funkcie sudcu ústavného súdu alebo ohrozuje dôveru v nezávislé a nestranné rozhodovanie ústavného súdu.

(6) Disciplinárne konanie nemožno začať, ak uplynuli tri roky od konania sudcu ústavného súdu alebo predsedu ústavného súdu, ktoré bolo dôvodom na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

(7) Ak bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti predsedovi ústavného súdu alebo podpredsedovi ústavného súdu, majú v ďalšom priebehu disciplinárneho konania postavenie sudcu ústavného súdu, proti ktorému smeruje návrh na začatie disciplinárneho konania.

§ 28

(1) Plénum ústavného súdu vypočuje sudcu ústavného súdu, proti ktorému návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje. Dotknutému sudcovi ústavného súdu musí byť najneskôr pri vypočutí umožnené oboznámiť sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania. Predseda ústavného súdu, vo veci v ktorej podal návrh na začatie disciplinárneho konania, a sudca ústavného súdu, proti ktorému návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje, sa zúčastnia rokovania pléna ústavného súdu v tejto veci okrem porady a hlasovania pléna ústavného súdu.

(2) Plénum ústavného súdu návrh na začatie disciplinárneho konania odmietne, ak zistí, že je zjavne neopodstatnený.

(3) Plénum ústavného súdu disciplinárne konanie zastaví, ak

a) sa týka sudcu ústavného súdu, ktorého skoršie disciplinárne konanie vedené pre ten istý skutok sa skončilo rozhodnutím pléna ústavného súdu o odmietnutí návrhu na začatie disciplinárneho konania alebo niektorým z rozhodnutí pléna ústavného súdu prijatom podľa odseku 7,

b) uplynula lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania,

c) zanikla disciplinárna zodpovednosť sudcu ústavného súdu,

d) zanikla sudcovi ústavného súdu jeho funkcia.

(4) Ak plénum ústavného súdu návrh neodmietne alebo disciplinárne konanie nezastaví,

ustanoví trojčlenný disciplinárny senát. Členovia disciplinárneho senátu sa vyberajú náhodným výberom. Predseda ústavného súdu, vo veci v ktorej podal návrh na začatie disciplinárneho konania, a sudca ústavného súdu, proti ktorému návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje, nesmú byť členmi disciplinárneho senátu.

(5) Ak disciplinárny senát dospeje k záveru, že sudca ústavného súdu sa nedopustil disciplinárneho previnenia, odporučí plénu ústavného súdu, aby dotknutého sudcu ústavného súdu oslobodilo.

(6) Ak disciplinárny senát dospeje k záveru, že sudca ústavného súdu sa dopustil disciplinárneho previnenia, odporučí plénu ústavného súdu, aby mu uložilo disciplinárny trest podľa odseku 7 písm. a) alebo písm. d). Ak disciplinárny senát dospeje k záveru, že podpredseda ústavného súdu sa dopustil disciplinárneho previnenia, odporučí plénu ústavného súdu, aby mu uložilo disciplinárny trest podľa odseku 7 písm. a), písm. b) alebo písm. d). Ak disciplinárny senát dospeje k záveru, že predseda ústavného súdu sa dopustil disciplinárneho previnenia, odporučí plénu ústavného súdu, aby mu uložilo disciplinárny trest podľa odseku 7 písm. a), písm. c) alebo písm. d).

(7) Plénum ústavného súdu nie je odporúčaním disciplinárneho senátu viazané. Plénum ústavného súdu môže rozhodnúť o

a) uložení disciplinárneho trestu napomenutia,

b) podaní návrhu prezidentovi na odvolanie podpredsedu ústavného súdu z funkcie podpredsedu ústavného súdu,

c) podaní návrhu prezidentovi na odvolanie predsedu ústavného súdu z funkcie predsedu ústavného súdu,

d) podaní návrhu prezidentovi na odvolanie sudcu ústavného súdu za čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu alebo

e) oslobodení sudcu ústavného súdu.

(8) V disciplinárnom konaní plénum ústavného súdu a disciplinárny senát rozhodujú uznesením.

(9) Disciplinárny trest uložený sudcovi ústavného súdu vykoná predseda ústavného súdu napomenutím sudcu ústavného súdu alebo doručením uznesenia pléna ústavného súdu, ktorým sa navrhuje odvolanie sudcu ústavného súdu za čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu, alebo ktorým sa navrhuje odvolanie podpredsedu ústavného súdu z funkcie podpredsedu ústavného súdu, prezidentovi. Disciplinárny trest uložený predsedovi ústavného súdu vykoná podpredseda ústavného súdu napomenutím predsedu ústavného súdu alebo doručením uznesenia pléna ústavného súdu, ktorým sa navrhuje odvolanie predsedu ústavného súdu z funkcie predsedu ústavného súdu alebo ktorým sa navrhuje odvolanie predsedu ústavného súdu z funkcie sudcu ústavného súdu za čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu ústavného súdu, prezidentovi.

(10) Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak odseky 1 až 9 a § 27 neustanovujú inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

ŠTVRTÁ ČASŤ
KANCELÁRIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

Organizačné a personálne zabezpečenie činnosti ústavného súdu

§ 29

(1) Odbornú podporu a plnenie úloh spojených s organizačným, personálnym, ekonomickým, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti ústavného súdu zabezpečuje kancelária ústavného súdu. Kancelária ústavného súdu je štátnou rozpočtovou organizáciou.

(2) Kanceláriu ústavného súdu riadi a v jej mene vystupuje vedúci kancelárie ústavného súdu. Vedúceho kancelárie ústavného súdu vymenúva a odvoláva predseda ústavného súdu. Vedúci kancelárie ústavného súdu zodpovedá za svoju činnosť predsedovi ústavného súdu. Vedúcemu kancelárie ústavného súdu určuje plat podľa osobitného predpisu[4]) predseda ústavného súdu. Ďalšie náležitosti spojené s výkonom funkcie vedúceho kancelárie ústavného súdu ustanovuje osobitný predpis.[5])

(3) Úlohy kancelárie ústavného súdu plnia štátni zamestnanci a zamestnanci pri výkone práce vo verejnom záujme.

(4) Podrobnosti o organizácii a činnosti kancelárie ústavného súdu a postavení štátnych zamestnancov a zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v kancelárii ústavného súdu upravuje organizačný poriadok kancelárie ústavného súdu, ktorý vydáva vedúci kancelárie ústavného súdu.

§ 30

(1) Na štátnych zamestnancov pri výkone štátnej služby v kancelárii ústavného súdu sa vzťahuje osobitný predpis,[4]) ak odsek 2 alebo odsek 3 neustanovujú inak.

(2) Štátni zamestnanci, ktorí vykonávajú štátnu službu v kancelárii ústavného súdu, sú odmeňovaní podľa osobitného predpisu[6]) charakteristík platových tried štátneho zamestnanca v kancelárii ústavného súdu a platových taríf štátnych zamestnancov v kancelárii ústavného súdu. Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca v kancelárii ústavného súdu sú uvedené v prílohe č. 1. Platové tarify štátnych zamestnancov v kancelárii ústavného súdu sú uvedené v prílohe č. 2.

(3) Zvýšenie platových taríf štátnych zamestnancov v kancelárii ústavného súdu sa upravuje v súlade s výškou a termínom splatnosti určenými podľa osobitného predpisu.[6]) Zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov v kancelárii ústavného súdu určí služobný predpis kancelárie ústavného súdu.

(4) Na zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme v kancelárii ústavného súdu sa vzťahuje osobitný predpis.[7]) Zamestnanci pri výkone práce vo verejnom záujme v kancelárii ústavného súdu sú odmeňovaní podľa osobitného predpisu.[8])

§ 31
Súdni poradcovia

(1) Na ústavnom súde pôsobia súdni poradcovia. Súdni poradcovia môžu byť štátnymi zamestnancami v kancelárii ústavného súdu alebo môžu činnosť súdneho poradcu vykonávať na základe zmluvného vzťahu s kanceláriou ústavného súdu.

(2) Súdny poradca vykonáva svoju funkciu podľa pokynov sudcu ústavného súdu, najmä pripravuje podklady pre rozhodovanie, spracúva koncepty rozhodnutí a plní ďalšie odborné úlohy. Predseda ústavného súdu, predseda senátu ústavného súdu a sudca ústavného súdu môžu súdneho poradcu poveriť jednotlivými procesnými úkonmi, ktoré inak patria sudcovi ústavného súdu, najmä obstaraním listín potrebných na rozhodnutie a zabezpečením náležitostí návrhu na začatie konania. Súdny poradca je viazaný pokynmi sudcu ústavného súdu. Súdny poradca nemôže vypočúvať účastníkov konania ani svedkov.

(3) Súdny poradca musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a najmenej päťročnú prax v právnickom povolaní. Súdny poradca musí byť bezúhonný; za bezúhonného sa nepovažuje fyzická osoba, ktorá bola odsúdená za úmyselný trestný čin. Na účel preukázania bezúhonnosti uchádzač o funkciu súdneho poradcu poskytne údaje potrebné na vyžiadanie výpisu z registra trestov; tieto údaje kancelária ústavného súdu bezodkladne zašle v elektronickej podobe prostredníctvom elektronickej komunikácie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na vydanie výpisu z registra trestov.

(4) Každý sudca ústavného súdu má právo na pridelenie najmenej štyroch súdnych poradcov. Sudcovi ústavného súdu, na základe jeho návrhu, pridelí predseda ústavného súdu najmenej troch súdnych poradcov zo súdnych poradcov, ktorí sú štátnymi zamestnancami v kancelárii ústavného súdu a ktorí v čase prideľovania už nie sú pridelení inému sudcovi ústavného súdu. Sudca ústavného súdu má právo vybrať si ostatných súdnych poradcov, ktorí budú činnosť súdneho poradcu vykonávať na základe zmluvného vzťahu s kanceláriou ústavného súdu.

(5) Povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ods. 3 sa vzťahuje aj na súdnych poradcov. Súdneho poradcu môže zbaviť povinnosti zachovávať mlčanlivosť predseda ústavného súdu.

(6) Súdny poradca, ktorý je štátnym zamestnancom v kancelárii ústavného súdu, má právo vykonať odbornú justičnú skúšku za rovnakých podmienok ako vyšší súdny úradník. Na prípravu a vykonanie odbornej justičnej skúšky poskytne kancelária ústavného súdu súdnemu poradcovi služobné voľno s náhradou platu v trvaní štyroch týždňov. Návrh na vykonanie odbornej justičnej skúšky súdnym poradcom predkladá Justičnej akadémii Slovenskej republiky predseda ústavného súdu. K návrhu priloží aj hodnotenie súdneho poradcu.

PIATA ČASŤ
KONANIE PRED ÚSTAVNÝM SÚDOM

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Prvý diel
Účastníci konania a zúčastnená osoba

§ 32

Účastníkmi konania sú navrhovateľ, ten, proti komu návrh na začatie konania smeruje, a osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

§ 33

(1) Zúčastnenou osobou je osoba, ktorá je alebo bola účastníkom konania pred orgánom verejnej moci, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, prijaté opatrenie alebo vykonaný iný zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd navrhovateľa, ak § 140, § 194 alebo § 208 neustanovuje inak.

(2) Ak vzniknú pochybnosti o tom, či osoba je zúčastnenou osobou, rozhodne o tom ústavný súd uznesením.

Druhý diel
Zastúpenie

§ 34

(1) Navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

(2) Ak je navrhovateľ advokátom, nemusí byť v konaní zastúpený.

§ 35

(1) Orgán verejnej moci ako účastníka konania zastupuje osoba oprávnená konať v jeho mene alebo ňou poverený zástupca, ktorý musí mať vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Skupinu poslancov národnej rady podľa čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy ako účastníka konania zastupuje poverený zástupca. Orgán verejnej moci, ako aj skupina poslancov národnej rady podľa čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy sa môžu v konaní nechať zastúpiť advokátom.

(2) Za súd ako navrhovateľa podľa čl. 130 ods. 1 písm. d) ústavy koná príslušný sudca alebo predseda príslušného senátu.

§ 36

V konaní pred ústavným súdom sa zvolený advokát nemôže dať zastúpiť advokátskym koncipientom.

§ 37

(1) Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

(2) Trovy ustanoveného právneho zástupcu znáša štát.

Tretí diel
Právo konať vo svojom jazyku

§ 38

(1) Každý má právo konať pred ústavným súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Ústavný súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci priberie ústavný súd tlmočníka.

(2) Trovy konania spojené s tým, že účastník koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

Štvrtý diel
Podanie

Podanie

§ 39

(1) Podanie je úkon určený ústavnému súdu.

(2) Každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

(3) Ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

(4) Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania pred ústavným súdom.

§ 40
Forma podania

(1) Podanie sa ústavnému súdu podáva písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

(2) Podanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente je potrebné ústavnému súdu dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona o e-Governmente; ak sa dodatočne nedoručí ústavnému súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Ústavný súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

(3) Podanie podané v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu ústavného súdu a aby každému ďalšiemu účastníkovi a zúčastnenej osobe mohol byť ústavným súdom doručený jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, ústavný súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Piaty diel
Návrh na začatie konania

§ 41

(1) Konanie pred ústavným súdom sa začína na návrh oprávnených subjektov uvedených v čl. 130 ods. 1 ústavy alebo v osobitných predpisoch,[9]) ak § 206 neustanovuje inak. Vo veciach podľa čl. 126 a čl. 129 ústavy začne ústavný súd konanie na návrh subjektov oprávnených podľa tohto zákona.

(2) Konanie sa začína dňom doručenia návrhu na začatie konania ústavnému súdu.

§ 42

(1) Podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania.

(2) Návrhom na začatie konania je

a) návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy,

b) návrh na začatie konania o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy podľa čl. 125a ústavy,

c) návrh na začatie konania o súlade predmetu referenda podľa čl. 125b ústavy,

d) návrh na začatie konania v kompetenčných sporoch podľa čl. 126 ods. 1 ústavy,

e) návrh na začatie konania v sporoch o kontrolnú pôsobnosť Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší kontrolný úrad“) podľa čl. 126 ods. 2 ústavy,

f) sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy (ďalej len „ústavná sťažnosť“),

g) sťažnosť orgánu územnej samosprávy podľa čl. 127a ústavy,

h) návrh na začatie konania o výklad ústavy alebo ústavného zákona podľa čl. 128 ústavy,

i) sťažnosť proti rozhodnutiu o overení alebo o neoverení mandátu poslanca národnej rady podľa čl. 129 ods. 1 ústavy (ďalej len „sťažnosť podľa čl. 129 ods. 1 ústavy“),

j) návrh na začatie konania o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta, volieb do národnej rady, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu podľa čl. 129 ods. 2 ústavy,

k) sťažnosť proti výsledku referenda podľa čl. 129 ods. 3 ústavy,

l) sťažnosť proti výsledku ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta podľa čl. 129 ods. 3 ústavy (ďalej len „ľudové hlasovanie“),

m) návrh na vyhlásenie rozhodnutia o uvoľnení funkcie prezidenta podľa čl. 105 ods. 2 ústavy,

n) návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia podľa čl. 129 ods. 4 ústavy,

o) obžaloba prezidenta vo veci úmyselného porušenia ústavy alebo vlastizrady podľa čl. 129 ods. 5 ústavy,

p) návrh na začatie konania o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a na takéto rozhodnutie nadväzujúcich ďalších rozhodnutí podľa čl. 129 ods. 6 ústavy,

q) sťažnosť podľa čl. 129 ods. 7 ústavy proti uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) podľa čl. 154d ods. 2 ústavy,

r) návrh na obnovu konania pred ústavným súdom podľa čl. 133 ústavy,

s) žiadosť o súhlas na vzatie do väzby sudcu ústavného súdu podľa čl. 136 ods. 2 ústavy,

t) žiadosť o súhlas na vzatie do väzby sudcu alebo generálneho prokurátora podľa čl. 136 ods. 3 prvej vety ústavy,

u) návrh na začatie disciplinárneho konania voči predsedovi najvyššieho súdu, podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „podpredseda najvyššieho súdu“) alebo generálnemu prokurátorovi podľa čl. 136 ods. 3 druhej vety ústavy,

v) návrh na začatie konania o neplatnosti právnych predpisov podľa čl. 152 ods. 2 a 3 ústavy,

w) návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona.

§ 43
Všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania

(1) Návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

(2) Návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom.

(3) K návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

§ 44
Hromadný návrh na začatie konania

Hromadný návrh na začatie konania tvorí najmenej desať návrhov na začatie konania doručených ústavnému súdu tým istým navrhovateľom v jeden deň.

§ 45
Viazanosť návrhom na začatie konania

Ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

Šiesty diel
Prideľovanie vecí

§ 46

Veci sa prideľujú sudcom spravodajcom náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených plénom ústavného súdu tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia veci.

§ 47

(1) Na konanie vo veci patriacej do pôsobnosti senátu ústavného súdu je príslušný senát ústavného súdu, členom ktorého je podľa rozvrhu práce sudca spravodajca, ktorému bola vec pridelená podľa § 46.

(2) Ak je sudca spravodajca, ktorému bola pridelená vec patriaca do pôsobnosti pléna ústavného súdu, z konania vylúčený (§ 49 až 51), pridelí sa vec postupom podľa § 46 novému sudcovi spravodajcovi. Ak je z konania vylúčený sudca spravodajca, ktorému bola pridelená vec patriaca do pôsobnosti senátu ústavného súdu, príslušnosť senátu ústavného súdu určeného na prerokovanie veci podľa odseku 1 zostáva zachovaná. Novým sudcom spravodajcom sa stáva sudca ústavného súdu, ktorý má podľa rozvrhu práce vylúčeného sudcu ústavného súdu v príslušnom senáte ústavného súdu nahradiť.

§ 48

Veci začaté na základe hromadného návrhu, sa prideľujú priebežne tak, aby bola zachovaná plynulosť prideľovania ostatných vecí.

Siedmy diel
Vylúčenie sudcov ústavného súdu a iných osôb

§ 49

(1) Sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho

rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

(2) Sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

(3) Za činnosť podľa odseku 2 sa nepovažuje účasť na príprave, prejednávaní a schvaľovaní návrhov právnych predpisov ani vyslovenie názorov na právne otázky spojené s prejednávanou vecou v rámci vedeckej, pedagogickej alebo literárnej činnosti.

(4) Dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

§ 50

(1) Sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody. Na opakované vyhlásenia zaujatosti vo veci vyhlásené tým istým sudcom ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcom vyhlásení sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci rozhodol.

(2) Účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

§ 51

(1) Ak ide o rozhodovanie v pléne ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje plénum ústavného súdu. Sudca ústavného súdu, proti ktorému bola vznesená námietka zaujatosti účastníkom konania, ktorý vyhlásil svoju zaujatosť vo veci alebo ktorý oznámil dôvody vylúčenia podľa § 49 ods. 4, sa hlasovania o svojom vylúčení a hlasovania o vylúčení iného sudcu ústavného súdu nezúčastní. Ak z dôvodu vylúčenia sudcov ústavného súdu, z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti účastníkmi konania voči viacerým sudcom ústavného súdu, z dôvodu vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci alebo z dôvodu oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 nie je možný postup podľa predchádzajúcich viet, rozhodne o veci samej plénum ústavného súdu v pôvodnom zložení; na ďalšie vyhlásenia účastníka konania o odmietnutí sudcu ústavného súdu pre jeho zaujatosť, vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci a oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 sa neprihliada.

(2) Ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce. Ak z dôvodu vylúčenia sudcov ústavného súdu, z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti účastníkmi konania voči viacerým sudcom ústavného súdu, z dôvodu vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci alebo z dôvodu oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 nie je možný postup podľa predchádzajúcej vety, rozhodne o veci samej senát ústavného súdu v pôvodnom zložení; na ďalšie vyhlásenia účastníka konania o odmietnutí sudcu ústavného súdu pre jeho zaujatosť, vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci a oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 sa neprihliada.

§ 52

(1) O vylúčení súdneho poradcu, zapisovateľa, znalca alebo tlmočníka rozhoduje

a) predseda ústavného súdu, ak o veci rozhoduje plénum ústavného súdu,

b) predseda senátu ústavného súdu, ak o veci rozhoduje senát ústavného súdu.

(2) Na vylúčenie súdneho poradcu, zapisovateľa, znalca alebo tlmočníka sa primerane vzťahujú ustanovenia § 49 až 51.

Ôsmy diel
Odloženie podania

§ 53

Ak sudca spravodajca z obsahu podania zistí, že nejde o návrh na začatie konania, podanie odloží. O odložení podania písomne vyrozumie toho, kto sa s podaním obrátil na ústavný súd.

Deviaty diel
Prerokovanie návrhu na začatie konania

§ 54
Poradie prerokovania návrhov na začatie konania

(1) Pri prerokovaní návrhov na začatie konania sa ústavný súd nemusí riadiť poradím, v akom mu boli doručené, ak vec, ktorej sa niektorý návrh na začatie konania týka, považuje za naliehavú.

(2) Pri prerokovaní návrhov na začatie konania tvoriacich hromadný návrh postupuje ústavný súd tak, aby bola zachovaná plynulosť prerokovania návrhov na začatie konania aj v iných veciach.

§ 55
Neprípustnosť návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania je neprípustný, ak

a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,

b) ústavný súd v tej istej veci koná,

c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu alebo

d) to ustanovuje tento zákon v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

§ 56
Predbežné prerokovanie návrhu na začatie konania

(1) Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

(2) Ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

f) ktorý je podaný oneskorene,

g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

(3) Ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

(4) Ak ústavný súd návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f) odmietne podľa odseku 2 a ten istý navrhovateľ podá ústavnému súdu ďalší návrh na začatie konania v inej veci v podstatnej časti zhodný s predchádzajúcim návrhom, ktorý možno odmietnuť z rovnakého dôvodu, rozhodnutie o jeho odmietnutí môže obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom ústavný súd iba poukáže na skoršie rozhodnutie o predchádzajúcom návrhu na začatie konania.

(5) Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne alebo ho nezamietne podľa § 57, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

(6) Ústavný súd návrh na začatie konania, ktorý prijal na ďalšie konanie, doručí ostatným účastníkom konania a zúčastnenej osobe s výzvou na vyjadrenie v lehote, ktorú určí.

§ 57
Zamietnutie návrhu na začatie konania

Ak ide o vec patriacu do pôsobnosti pléna ústavného súdu, plénum ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých sudcov ústavného súdu. Ak sa táto väčšina pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania alebo pri rozhodovaní o veci samej nedosiahne, návrh na začatie konania sa zamietne.

§ 58
Ústne pojednávanie

(1) Ústne pojednávanie sa uskutočňuje v konaní

a) o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy,

b) o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy podľa čl. 125a ústavy,

c) o súlade predmetu referenda podľa čl. 125b ústavy,

d) o kompetenčných sporoch podľa čl. 126 ods. 1 ústavy,

e) o sporoch týkajúcich sa kontrolnej pôsobnosti najvyššieho kontrolného úradu podľa čl. 126 ods. 2 ústavy,

f) o ústavnej sťažnosti,

g) o sťažnosti orgánu územnej samosprávy podľa čl. 127a ústavy,

h) o sťažnosti podľa čl. 129 ods. 1 ústavy,

i) o návrhu na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia podľa čl. 129 ods. 4 ústavy,

j) o obžalobe prezidenta vo veci úmyselného porušenia ústavy alebo vlastizrady podľa čl. 129 ods. 5 ústavy,

k) o sťažnosti podľa čl. 129 ods. 7 ústavy proti uzneseniu súdnej rady podľa čl. 154d ods. 2 ústavy,

l) o návrhu na začatie konania o neplatnosti právnych predpisov podľa čl. 152 ods. 2 a 3 ústavy.

(2) Na ústnom pojednávaní majú právo byť prítomní účastníci konania, zúčastnená osoba a ich zástupcovia.

(3) Od ústneho pojednávania môže ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

§ 59
Verejnosť ústneho pojednávania

(1) Ústne pojednávanie je verejné v konaní

a) o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy,

b) o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy podľa čl. 125a ústavy,

c) o súlade predmetu referenda podľa čl. 125b ústavy,

d) o kompetenčných sporoch podľa čl. 126 ods. 1 ústavy,

e) o sporoch týkajúcich sa kontrolnej pôsobnosti najvyššieho kontrolného úradu podľa čl. 126 ods. 2 ústavy,

f) o sťažnosti orgánu územnej samosprávy podľa čl. 127a ústavy,

g) o sťažnosti podľa čl. 129 ods. 1 ústavy,

h) o návrhu na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia podľa čl. 129 ods. 4 ústavy,

i) o obžalobe prezidenta vo veci úmyselného porušenia ústavy alebo vlastizrady podľa čl. 129 ods. 5 ústavy,

j) o návrhu na začatie konania o neplatnosti právnych predpisov podľa čl. 152 ods. 2 a 3 ústavy.

(2) V ostatných veciach je ústne pojednávanie verejné vtedy, ak ústavný súd verejnosť z účasti na celom pojednávaní alebo jeho časti nevylúči. Verejnosť možno na celé ústne pojednávanie alebo na jeho časť vylúčiť, len keby verejné prejednanie veci ohrozilo ochranu utajovaných skutočností, obchodné tajomstvo, dôležitý záujem účastníkov konania alebo mravnosť.

§ 60
Dokazovanie

(1) Ústavný súd môže vykonať dôkazy potrebné na svoje rozhodnutie. Vykonaním dôkazu mimo ústneho pojednávania môže poveriť niektorého zo sudcov ústavného súdu. O vykonanie dôkazu môže požiadať aj iný súd.

(2) Každý je povinný poskytnúť ústavnému súdu na jeho požiadanie súčinnosť pri obstarávaní podkladov pre jeho rozhodovanie.

§ 61
Prerušenie konania

(1) Ústavný súd môže konanie prerušiť, ak rozhodne, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(2) Ústavný súd môže konanie prerušiť, ak rozhodne, že požiada Európsky súd pre ľudské práva o vydanie poradného stanoviska k zásadným otázkam týkajúcim sa výkladu alebo uplatňovania

práv a slobôd uvedených v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak je konanie prerušené, môže ústavný súd v konaní pokračovať aj vtedy, ak Európsky súd pre ľudské práva poradné stanovisko nevydal.

Použitie ustanovení iných predpisov

§ 62

Ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

§ 63

(1) Na konanie pred ústavným súdom sa použije zákon o e-Governmente.

(2) Vytváranie, aktualizáciu a zrušovanie platnosti elektronického formulára pre elektronický úradný dokument na účely konania podľa tohto zákona vykonáva ústavný súd.

(3) Ak z technických dôvodov nie je ústavný súd objektívne schopný vykonať právny úkon pri výkone verejnej moci elektronicky, je oprávnený vykonať tento úkon aj inak ako elektronicky.

(4) Na konanie pred ústavným súdom sa použijú osobitné ustanovenia o elektronickom výkone verejnej moci na súdoch.

§ 64
Formy rozhodnutí

Vo veci samej rozhoduje ústavný súd nálezom, ak tento zákon v § 224, § 228, § 239 ods. 1 alebo § 241 ods. 3 alebo ods. 4 neustanovuje inak. V ostatných veciach rozhoduje ústavný súd uznesením. Rozsudkom rozhoduje ústavný súd len v konaní podľa čl. 129 ods. 5 ústavy.

§ 65
Verejné vyhlásenie rozhodnutia

(1) Nález ústavného súdu vo veci, v ktorej sa konalo ústne pojednávanie, a rozsudok ústavného súdu sa vyhlasujú verejne „V mene Slovenskej republiky“.

(2) Rozhodnutie ústavného súdu, ktoré sa vyhlasuje verejne, musí byť v deň vyhlásenia aj písomne vyhotovené.

§ 66
Odôvodnenie rozhodnutia

(1) Rozhodnutia ústavného súdu o predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania, o vylúčení sudcu ústavného súdu, o vedľajšom účastníctve, o ustanovení právneho zástupcu, o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, o dočasnom opatrení, o trovách konania a o veci samej musia byť odôvodnené. Rozhodnutia ústavného súdu v konaniach začatých na základe hromadných návrhov v skutkovo a právne obdobných veciach môžu obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom ústavný súd iba poukáže na svoje skoršie rozhodnutie v skutkovo a právne obdobnej veci obsahujúce riadne odôvodnenie.

(2) Písomné vyhotovenie rozhodnutia ústavného súdu vypracuje sudca spravodajca. Ak plénum ústavného súdu prijme rozhodnutie, ktoré sa podstatne líši od návrhu rozhodnutia predloženého

sudcom spravodajcom, vypracuje písomné vyhotovenie rozhodnutia namiesto sudcu spravodajcu ten sudca ústavného súdu, ktorého určí predseda ústavného súdu. Ak senát ústavného súdu prijme rozhodnutie, ktoré sa podstatne líši od návrhu rozhodnutia predloženého sudcom spravodajcom, vypracuje písomné vyhotovenie rozhodnutia namiesto sudcu spravodajcu ten sudca ústavného súdu, ktorého určí predseda senátu ústavného súdu.

§ 67
Odlišné stanovisko sudcu ústavného súdu

(1) Sudca ústavného súdu, ktorý sa zúčastnil hlasovania o rozhodnutí pléna ústavného súdu alebo senátu ústavného súdu, má právo pripojiť k tomuto rozhodnutiu svoje odlišné stanovisko. Sudca ústavného súdu je povinný svoje odlišné stanovisko písomne vyhotoviť do tridsiatich dní od písomného vyhotovenia rozhodnutia ústavného súdu, ku ktorému odlišné stanovisko pripojil.

(2) Odlišné stanovisko sudcu ústavného súdu sa môže týkať výroku alebo odôvodnenia rozhodnutia. Doručuje sa rovnako ako rozhodnutie. Ak sa rozhodnutie vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“), vyhlási sa v zbierke zákonov aj odlišné stanovisko. Na webovom sídle ústavného súdu sa odlišné stanovisko zverejňuje spolu s rozhodnutím.

(3) Ustanovenia odseku 2 o doručovaní, vyhlasovaní a zverejňovaní odlišného stanoviska sudcu ústavného súdu sa vzťahujú iba na odlišné stanovisko sudcu ústavného súdu písomne vyhotovené v lehote podľa odseku 1.

§ 68
Doručovanie a vyhlasovanie rozhodnutí

(1) Účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom sa doručujú všetky rozhodnutia ústavného súdu v príslušnej veci. Ak ústavný súd odmietol návrh na začatie konania podľa § 56 a neinformoval účastníka konania, proti ktorému návrh smeruje, o tom, že na ústavný súd bol proti nemu podaný návrh na začatie konania, môže rozhodnutie podľa § 56 doručiť len navrhovateľovi.

(2) Rozhodnutia ústavného súdu v konaní o súlade právnych predpisov, v konaní o súlade medzinárodných zmlúv, v konaní o súlade predmetu referenda, v konaní o výklad ústavy a ústavných zákonov, v konaní o sťažnosti proti výsledku referenda, v konaní o sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania, v konaní o uvoľnení funkcie prezidenta a v konaní o neplatnosti právnych predpisov sa vyhlasujú v zbierke zákonov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

(3) Na návrh predsedu ústavného súdu môže plénum ústavného súdu rozhodnúť, že právny názor ústavného súdu vyslovený v rozhodnutí, ktoré sa inak nevyhlasuje v zbierke zákonov, bude vyhlásený v zbierke zákonov, ak tento právny názor má všeobecný význam.

§ 69
Opravný prostriedok

Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok. To neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len „orgán medzinárodnej organizácie“), vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu. Rozhodnutie ústavného súdu musí obsahovať poučenie o možnosti podania opravného prostriedku.

§ 70
Právoplatnosť a vykonateľnosť

(1) Rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

(2) Ústavný súd je povinný zverejňovať právoplatné rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o dočasnom opatrení a odložení vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na svojom webovom sídle.

(3) V rozhodnutiach uvedených v odseku 2 sa pred zverejnením anonymizujú také údaje, ktorých anonymizovaním bude pri zverejňovaní zabezpečená ochrana práv a právom chránených záujmov. Kategórie údajov, ktoré sa v rozhodnutiach anonymizujú, a postup pri zverejňovaní súdnych rozhodnutí ustanoví plénum ústavného súdu v spravovacom a rokovacom poriadku ústavného súdu.

(4) Ústavný súd sprístupňuje verejnosti na základe žiadosti podľa zákona o slobode informácií všetky súdne rozhodnutia, vrátane rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej. Pritom robí opatrenia na ochranu práv a právom chránených záujmov podľa zákona o slobode informácií.

Desiaty diel
Súdny poplatok a trovy konania

Súdny poplatok

§ 71

Konanie pred ústavným súdom nepodlieha súdnym poplatkom, ak tento zákon v § 72 neustanovuje inak.

§ 72

(1) V konaní o ústavných sťažnostiach, ak ide o skutkovo a právne obdobné veci, o ktorých už ústavný súd v minulosti rozhodol a v ktorých navrhovateľ nebol úspešný, uloží ústavný súd uznesením navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za jedenástu a každú ďalšiu sťažnosť, ktorá bola tým istým navrhovateľom podaná na ústavnom súde v jednom kalendárnom roku. Ak je v jednom podaní obsiahnutých viacero vecí, s ktorými sa osoba obracia na ústavný súd podľa čl. 127 ústavy, považuje sa na účely vyrubenia súdneho poplatku každá z týchto vecí za samostatnú sťažnosť. Proti uzneseniu, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu. Ak ústavný súd vydá nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, takéto rozhodnutie zruší alebo zmení aj bez návrhu, a to aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

(2) Ústavný súd v uznesení podľa odseku 1 určí navrhovateľovi lehotu na zaplatenie súdneho poplatku. Súdny poplatok sa platí na účet kancelárie ústavného súdu a je ho možné zaplatiť poštovým poukazom alebo prevodom z účtu v banke alebo v pobočke zahraničnej banky.

(3) Ak navrhovateľ súdny poplatok v lehote určenej ústavným súdom nezaplatí, ústavný súd uznesením konanie zastaví. Proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho

poplatku nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu. Právoplatnosťou uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku poplatková povinnosť uložená uznesením podľa odseku 1 zanikne.

(4) Súdny poplatok sa bez krátenia podľa osobitného predpisu[10]) vráti, ak ho zaplatil ten, kto ho nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia ústavného súdu o poplatkovej povinnosti. Súdny poplatok sa vráti aj v prípade zastavenia konania. V iných prípadoch sa súdny poplatok nevracia.

(5) Ak tento zákon v odsekoch 1 až 4 a § 71 neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na vyberanie súdnych poplatkov primerane ustanovenia osobitného predpisu o súdnych poplatkoch.

§ 73
Trovy konania

(1) Trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

(2) Trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú zúčastnenej osobe, uhrádza zúčastnená osoba.

(3) Ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

DRUHÁ HLAVA
KONANIE O SÚLADE PRÁVNYCH PREDPISOV

§ 74
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy o súlade právnych predpisov nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou, s ktorou vyslovila súhlas národná rada a ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, môžu podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) prezident

c) vláda,

d) súd v súvislosti s prejednávanou vecou,

e) generálny prokurátor,

f) predseda súdnej rady, ak ide o právny predpis týkajúci sa výkonu súdnictva,

g) verejný ochranca práv, ak ďalšie uplatňovanie právneho predpisu môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva a slobody“).

§ 75
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 musí obsahovať

a) označenie právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou navrhovateľ namieta,

b) dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k pochybnostiam o súlade napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou,

c) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia alebo medzinárodnej zmluvy, jej časti alebo niektorého jej ustanovenia, s ktorým napadnutý právny predpis podľa navrhovateľa nie je v súlade.

§ 76
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a orgán verejnej moci, ktorý napadnutý právny predpis vydal.

§ 77
Späťvzatie návrhu na začatie konania

Navrhovateľ môže vziať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov späť. Ústavný súd v takom prípade konanie zastaví, ak nerozhodne o tom, že späťvzatie návrhu nepripúšťa, najmä ak hrozí závažné porušenie ústavou chránených práv a slobôd.

Pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu

§ 78

Ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5), môže aj bez návrhu pozastaviť účinnosť napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

§ 79

V návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia musí byť uvedené, ktoré základné práva a slobody môžu byť ohrozené a z akých dôvodov, aká značná hospodárska škoda hrozí a z akých dôvodov alebo aký iný vážny nenapraviteľný následok hrozí a z akých dôvodov pri ďalšom uplatňovaní napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia.

§ 80

O návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia rozhodne ústavný súd bezodkladne.

§ 81

Pozastavenie účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho

ustanovenia ústavný súd zruší aj bez návrhu, ak pominuli dôvody na pozastavenie účinnosti. Inak platnosť rozhodnutia ústavného súdu o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia zaniká právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej alebo rozhodnutia o zastavení konania.

§ 82

Výroková časť a poučenie o právnych účinkoch uznesenia ústavného súdu o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, uznesenia o zrušení pozastavenia účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia a uznesenia o zastavení konania, v ktorom bola pozastavená účinnosť napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, sa spolu s informáciou o pripojenom odlišnom stanovisku vyhlasujú v zbierke zákonov.

§ 83

Uznesenie ústavného súdu o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia a uznesenie o zrušení pozastavenia účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia je právoplatné a všeobecne záväzné odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 84

(1) Pozastavením účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia sa neobnovuje platnosť právnych predpisov ním zrušených, ak ústavný súd nerozhodne inak; ak však išlo len o ich zmenu alebo doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením, ak ústavný súd nerozhodne inak.

(2) Pozastavením účinnosti napadnutého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, sa pozastavuje účinnosť aj príslušného vykonávacieho právneho predpisu vydaného na vykonanie tohto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia.

§ 85

Ak sa zruší alebo zanikne pozastavenie účinnosti ustanovenia právneho predpisu, ktoré ustanovuje lehotu pre uplatnenie práva, splnenie povinnosti alebo pre vykonanie iného úkonu, začne dňom zrušenia alebo zániku pozastavenia účinnosti právneho predpisu plynúť nová dvojročná lehota; to neplatí, ak ústavný súd podľa § 88 ods. 2 vyslovil nesúlad tohto ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo ak podľa § 87 rozhodol o zastavení konania.

§ 86
Vyžiadanie stanovísk

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej si predseda ústavného súdu vyžiada stanovisko orgánu verejnej moci, ktorý preskúmavaný právny predpis vydal, stanovisko vlády, za ktorú stanovisko predkladá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“). Orgán verejnej moci, ktorý právny predpis vydal, je povinný pripojiť k svojmu stanovisku dôvodovú správu. Ak právny predpis vydala národná rada, k stanovisku a k dôvodovej správe pripojí aj záznam z rozpravy na jej schôdzi k návrhu napadnutého zákona.

(2) Predseda ústavného súdu si môže vyžiadať aj stanovisko predsedu najvyššieho súdu a stanovisko generálneho prokurátora. Predseda ústavného súdu si k návrhu na začatie konania môže vyžiadať aj stanovisko verejného ochrancu práv, stanovisko iných orgánov verejnej moci, stanovisko profesijných organizácií právnikov, stanovisko vedeckých inštitúcií pôsobiacich

v oblasti práva, stanovisko významných odborníkov alebo stanovisko právnických osôb dotknutých návrhom.

(3) Každý, od koho si predseda ústavného súdu vyžiadal stanovisko podľa odsekov 1 a 2, je povinný toto stanovisko poskytnúť.

(4) K návrhu na začatie konania môžu aj bez vyžiadania predkladať stanoviská zástupcovia odbornej verejnosti; ústavný súd však nie je povinný na ne prihliadať.

§ 87
Zastavenie konania

Ústavný súd konanie zastaví, ak preskúmavaný právny predpis stratí platnosť pred vyhlásením nálezu vo veci. Ak sa konanie začalo na základe návrhu súdu podľa čl. 125 ods. 1 a čl. 144 ods. 2 ústavy, rozhodne ústavný súd o zastavení konania podľa povahy veci.

Rozhodnutie

§ 88

(1) Ak ústavný súd v konaní o súlade právnych predpisov nezistí nesúlad preskúmavaného právneho predpisu nižšej právnej sily, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, návrhu na začatie konania alebo jeho časti nevyhovie.

(2) Ak ústavný súd zistí nesúlad preskúmavaného právneho predpisu nižšej právnej sily, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, vysloví tento nesúlad nálezom, v ktorom uvedie, s ktorými ustanoveniami právneho predpisu vyššej právnej sily alebo medzinárodnej zmluvy nie je preskúmavaný právny predpis nižšej právnej sily, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenia v súlade.

§ 89

Ak ústavný súd v konaní o súlade právnych predpisov zistí nesúlad preskúmavaného právneho predpisu nižšej právnej sily, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a pritom zistí nesúlad aj ďalšieho právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia s tým istým právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s tou istou medzinárodnou zmluvou, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, vydá nález o zistenom nesúlade aj tohto ďalšieho právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia.

§ 90
Doručovanie a vyhlasovanie nálezu

(1) Predseda ústavného súdu môže rozhodnúť, že v konaní o súlade právnych predpisov sa nález okrem účastníkov konania doručí aj ďalším osobám.

(2) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o súlade právnych predpisov sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(3) Nález ústavného súdu je právoplatný a všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke

zákonov.

Účinky nálezu

§ 91

(1) Právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorých nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov.

(2) Orgán verejnej moci, ktorý má uviesť právny predpis do súladu podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze ústavného súdu. Ak do šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov neuvedie právny predpis do súladu s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou, stráca právny predpis, jeho časť alebo jeho ustanovenie, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily ústavný súd vyslovil, platnosť.

(3) Stratou účinnosti alebo platnosti právnych predpisov na základe nálezu ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených, ak ústavný súd nerozhodne inak; ak však išlo len o ich zmenu alebo doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením, ak ústavný súd nerozhodne inak.

§ 92

Dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu, ktorým ústavný súd vyslovil nesúlad právneho predpisu, jeho časti alebo jeho ustanovenia s právnym predpisom vyššej právnej sily, v zbierke zákonov strácajú účinnosť aj príslušné vykonávacie právne predpisy vydané na vykonanie tohto právneho predpisu, jeho časti alebo jeho ustanovenia.

§ 93

(1) Ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

(2) Ostatné právoplatné rozhodnutia vydané v civilnom súdnom konaní alebo správnom súdnom konaní na základe právneho predpisu, ktorý celkom, sčasti alebo v niektorom ustanovení stratil účinnosť, zostávajú nedotknuté; povinnosti uložené takýmito rozhodnutiami nemožno nútene vymáhať.

TRETIA HLAVA
KONANIE O SÚLADE MEDZINÁRODNÝCH ZMLÚV

§ 94
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 125a ústavy o súlade dojednanej medzinárodnej zmluvy, na ktorú je potrebný súhlas národnej rady, s ústavou alebo ústavným zákonom môže podať ústavnému súdu prezident alebo vláda pred jej predložením na rokovanie národnej rady.

§ 95
Návrh na začatie konania

(1) Návrh na začatie konania o súlade medzinárodnej zmluvy okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 musí obsahovať

a) označenie medzinárodnej zmluvy, jej časti alebo niektorého jej ustanovenia, ktorého nesúlad s ústavou alebo ústavným zákonom navrhovateľ namieta,

b) dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k pochybnostiam o súlade medzinárodnej zmluvy, jej časti alebo niektorého jej ustanovenia, s ústavou alebo ústavným zákonom,

c) označenie ustanovení ústavy alebo ústavného zákona, s ktorými medzinárodná zmluva podľa navrhovateľa nie je v súlade,

d) podklady, z ktorých sa vychádzalo pri dojednávaní medzinárodnej zmluvy, ak ich má navrhovateľ k dispozícii.

(2) K návrhu na začatie konania o súlade medzinárodnej zmluvy sa pripojí medzinárodná zmluva v autentickom znení a v slovenskom preklade.

§ 96
Účastníci

(1) Účastníkmi konania sú prezident, vláda a národná rada.

(2) Predseda ústavného súdu vyzve prezidenta a vládu, aby zadovážili a predložili podklady, z ktorých sa vychádzalo pri dojednaní medzinárodnej zmluvy.

§ 97
Vyžiadanie stanovísk

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej si predseda ústavného súdu môže vyžiadať stanovisko predsedu najvyššieho súdu a stanovisko generálneho prokurátora.

(2) Predseda ústavného súdu si k návrhu na začatie konania môže vyžiadať aj stanovisko verejného ochrancu práv, stanovisko iných orgánov verejnej moci, stanovisko profesijných organizácií právnikov, stanovisko vedeckých inštitúcií pôsobiacich v oblasti práva, stanovisko významných odborníkov alebo stanovisko právnických osôb dotknutých návrhom.

(3) Každý, od koho si predseda ústavného súdu vyžiadal stanovisko podľa odsekov 1 a 2, je povinný toto stanovisko poskytnúť.

(4) K návrhu na začatie konania môžu aj bez vyžiadania predkladať stanoviská zástupcovia odbornej verejnosti; ústavný súd však nie je povinný na ne prihliadať.

Rozhodnutie

§ 98

Ústavný súd o návrhu na začatie konania o súlade medzinárodnej zmluvy rozhodne do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

§ 99

(1) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že medzinárodná zmluva je v súlade s ústavou alebo

ústavným zákonom, nálezom vysloví, že medzinárodná zmluva je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom.

(2) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že medzinárodná zmluva nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, vysloví tento nesúlad nálezom, v ktorom uvedie, s ktorými ustanoveniami ústavy alebo ústavného zákona nie je medzinárodná zmluva v súlade.

§ 100

(1) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o súlade medzinárodných zmlúv sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(2) Nález ústavného súdu je právoplatný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 101

Ak ústavný súd rozhodne, že medzinárodná zmluva nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, nemožno ju ratifikovať.

ŠTVRTÁ HLAVA
KONANIE O SÚLADE PREDMETU REFERENDA

§ 102
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 125b ústavy o súlade predmetu referenda, ktoré sa má vyhlásiť na základe petície občanov alebo uznesenia národnej rady, s ústavou alebo s ústavným zákonom, môže podať ústavnému súdu prezident, ak pred vyhlásením referenda má pochybnosti, či predmet referenda je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom.

§ 103
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania o súlade predmetu referenda okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 musí obsahovať

a) predmet referenda,

b) právny základ vyhlásenia referenda,

c) dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k pochybnostiam o súlade predmetu referenda s ústavou alebo ústavným zákonom,

d) označenie ustanovení ústavy alebo ústavného zákona, s ktorými predmet referenda podľa navrhovateľa nie je v súlade.

§ 104
Účastníci

Účastníkmi konania sú prezident a národná rada. Ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov, účastníkmi konania sú prezident a petičný výbor.

§ 105
Vyžiadanie stanovísk

(1) Predseda ústavného súdu si pred rozhodnutím vyžiada stanovisko národnej rady, a ak sa má referendum vyhlásiť na základe petície občanov, aj stanovisko petičného výboru.

(2) Každý, od koho si predseda ústavného súdu vyžiadal stanovisko podľa odseku 1, je povinný toto stanovisko poskytnúť.

(3) K návrhu na začatie konania môžu aj bez vyžiadania predkladať stanoviská zástupcovia odbornej verejnosti; ústavný súd však nie je povinný na ne prihliadať.

Rozhodnutie

§ 106

Ústavný súd rozhodne o návrhu na začatie konania o súlade predmetu referenda do 60 dní od jeho doručenia.

§ 107

(1) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že predmet referenda je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, vysloví tento súlad nálezom.

(2) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že predmet referenda nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, vysloví tento nesúlad nálezom, v ktorom uvedie, s ktorými ustanoveniami ústavy alebo ústavného zákona nie je predmet referenda v súlade.

§ 108

(1) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o súlade predmetu referenda sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(2) Nález ústavného súdu je právoplatný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 109

Ak ústavný súd rozhodne, že predmet referenda nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, referendum nemožno vyhlásiť.

PIATA HLAVA
KOMPETENČNÉ SPORY

Prvý diel
Kompetenčný spor medzi ústrednými orgánmi štátnej správy

§ 110
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania v kompetenčnom spore medzi ústrednými orgánmi štátnej správy podľa čl. 126 ods. 1 ústavy môže podať ústredný orgán štátnej správy, ktorý tvrdí, že má právomoc vo veci rozhodnúť, ako aj ten ústredný orgán štátnej správy, ktorý svoju právomoc rozhodnúť vo

veci odmieta.

§ 111
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania v kompetenčnom spore okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 musí obsahovať

a) skutkový základ sporu a právny základ sporu,

b) dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k tvrdeniu, že má právomoc vo veci rozhodnúť, alebo k tvrdeniu, že nemá právomoc vo veci rozhodnúť,

c) listinné podklady týkajúce sa veci, ktoré má navrhovateľ k dispozícii.

§ 112
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a ústredné orgány štátnej správy, ktorých sa kompetenčný spor týka.

§ 113
Späťvzatie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania v spore o právomoc medzi ústrednými orgánmi štátnej správy, ktorý bol prijatý na ďalšie konanie, môže navrhovateľ vziať späť iba so súhlasom ústavného súdu. Ak navrhovateľ vezme svoj návrh na začatie konania späť a ústavný súd so späťvzatím návrhu súhlasí, uznesením konanie zastaví.

Rozhodnutie

§ 114

Ak rozhodnutie v kompetenčnom spore patrí do právomoci iného štátneho orgánu, ústavný súd návrh uznesením odmietne pre nedostatok právomoci na jeho prerokovanie.

§ 115

(1) Ústavný súd nálezom rozhodne, ktorý z ústredných orgánov štátnej správy, ktorých sa kompetenčný spor týka, má právomoc vo veci rozhodnúť.

(2) Ak ústredný orgán štátnej správy vydal rozhodnutie vo veci, ktorej sa kompetenčný spor týka, a podľa ústavného súdu má právomoc vo veci rozhodnúť iný ústredný orgán štátnej správy, ústavný súd svojím nálezom takéto rozhodnutie zruší.

(3) Ak ústredný orgán štátnej správy vydal vo veci, ktorej sa kompetenčný spor týka, rozhodnutie, ktorým poprel svoju právomoc, a podľa ústavného súdu má právomoc vo veci rozhodnúť, ústavný súd svojím nálezom takéto rozhodnutie zruší.

Druhý diel
Spor o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu

§ 116
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania v spore o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu podľa

čl. 126 ods. 2 ústavy môže podať najvyšší kontrolný úrad, ak je jeho kontrolná pôsobnosť v konkrétnom prípade dotknutým subjektom namietaná, ako aj ten, kto ako dotknutý subjekt namieta kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu v konkrétnej veci.

§ 117
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania v spore o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 musí obsahovať

a) skutkový základ sporu a právny základ sporu,

b) dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k tvrdeniu, že vec patrí do kontrolnej pôsobnosti najvyššieho kontrolného úradu, alebo k tvrdeniu, že vec do takej pôsobnosti nepatrí,

c) listinné podklady týkajúce sa veci, ktoré má navrhovateľ k dispozícii.

§ 118
Účastníci

Účastníkmi konania sú najvyšší kontrolný úrad a ten, kto je priamo dotknutý namietanou kontrolnou pôsobnosťou najvyššieho kontrolného úradu.

§ 119
Späťvzatie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania v spore o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu môže navrhovateľ vziať späť iba so súhlasom ústavného súdu. Ak navrhovateľ vezme svoj návrh na začatie konania späť a ústavný súd so späťvzatím návrhu súhlasí, uznesením konanie zastaví.

Rozhodnutie

§ 120

Ústavný súd nálezom rozhodne, či v spornom prípade je daná kontrolná pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu.

§ 121

Od podania návrhu na začatie konania v spore o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu do rozhodnutia ústavného súdu v tomto konaní nemôže najvyšší kontrolný úrad v konkrétnej veci, ktorej sa spor o kontrolnú pôsobnosť najvyššieho kontrolného úradu týka, vykonať kontrolu, a ak s vykonávaním kontroly už začal, nemôže v nej pokračovať.

ŠIESTA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI FYZICKEJ OSOBY ALEBO PRÁVNICKEJ OSOBY

§ 122
Procesná legitimácia na podanie ústavnej sťažnosti

Ústavnú sťažnosť môže podať osoba (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

§ 123
Ústavná sťažnosť

(1) Ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,

b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,

d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

(2) Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

(3) Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

§ 124
Lehota na podanie ústavnej sťažnosti

Ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Účastníci konania a zúčastnená osoba

§ 125

Účastníkmi konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje.

§ 126

Ak ústavný súd na predbežnom prerokovaní prijme ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5), upovedomí o podanej ústavnej sťažnosti zúčastnenú osobu. Zúčastnená osoba má právo vyjadriť sa k ústavnej sťažnosti v lehote určenej ústavným súdom.

§ 127
Späťvzatie ústavnej sťažnosti

Ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

§ 128

Podanie ústavnej sťažnosti nemá odkladný účinok.

Odklad vykonateľnosti a dočasné opatrenie

§ 129

Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

§ 130

Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

§ 131

(1) Odklad vykonateľnosti aj dočasné opatrenie zanikajú najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o ich skoršom zrušení.

(2) Odklad vykonateľnosti aj dočasné opatrenie môže ústavný súd zrušiť aj bez návrhu, ak sa v priebehu konania ukáže, že pominuli dôvody, pre ktoré sa nariadili, alebo sa ukáže, že tieto dôvody vôbec neboli dané.

Rozhodovanie

§ 132

(1) Ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

(2) Ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

(3) Ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

§ 133

(1) Ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, v náleze uvedie, ktoré základné práva a slobody boli porušené, ktoré ustanovenia ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy boli porušené a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva a slobody.

(2) Ústavný súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa, ak to pripúšťa povaha zásahu.

(3) Ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže

a) prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal,

b) vrátiť vec na ďalšie konanie,

c) zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa,

d) prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa, obnovil stav pred ich porušením,

e) priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

§ 134

(1) Ak ústavný súd zruší právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právnym názorom ústavného súdu.

(2) Ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je viazaný rozhodnutím ústavného súdu podľa § 133 ods. 3 písm. a) až d); toto rozhodnutie ústavného súdu je vykonateľné doručením.

§ 135
Primerané finančné zadosťučinenie

(1) Ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

(2) Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v lehote ustanovenej v odseku 1 priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, zvyšuje sa finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

SIEDMA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI ORGÁNU ÚZEMNEJ SAMOSPRÁVY

§ 136
Procesná legitimácia na podanie sťažnosti vo veciach územnej samosprávy

(1) Sťažnosť proti neústavnému alebo nezákonnému rozhodnutiu alebo inému neústavnému alebo nezákonnému zásahu do veci územnej samosprávy podľa čl. 127a ústavy (ďalej len „sťažnosť vo veciach územnej samosprávy“) môže podať orgán územnej samosprávy, ktorý tvrdí, že neústavným alebo nezákonným rozhodnutím alebo iným neústavným alebo nezákonným zásahom sa zasiahlo do veci územnej samosprávy.

(2) Na účely tohto zákona sa vecou územnej samosprávy rozumie najmä právomoc a pôsobnosť obce a samosprávneho kraja, ako aj princípy samosprávy.

§ 137
Sťažnosť vo veciach územnej samosprávy

(1) Sťažnosť vo veciach územnej samosprávy okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 musí obsahovať

a) označenie veci územnej samosprávy, do ktorej sa podľa orgánu územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, zasiahlo,

b) označenie toho, kto podľa orgánu územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, zasiahol do veci územnej samosprávy,

c) označenie právoplatného rozhodnutia alebo iného zásahu, ktorým sa podľa orgánu územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, zasiahlo do veci územnej samosprávy.

(2) Orgán územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, pripojí k sťažnosti vo veciach územnej samosprávy kópiu právoplatného rozhodnutia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k zásahu do veci územnej samosprávy.

§ 138
Lehota na podanie sťažnosti vo veciach územnej samosprávy

Sťažnosť vo veciach územnej samosprávy možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia alebo upovedomenia o inom zásahu do veci územnej samosprávy. Táto lehota sa pri inom zásahu počíta odo dňa, keď sa orgán územnej samosprávy o tomto zásahu mohol dozvedieť. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie sťažnosti vo veciach územnej samosprávy vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Účastníci konania a zúčastnená osoba

§ 139

Účastníkmi konania sú sťažovateľ a ten orgán verejnej moci, proti ktorému sťažnosť vo veciach územnej samosprávy smeruje.

§ 140

Ak ústavný súd na predbežnom prerokovaní prijme sťažnosť vo veciach územnej samosprávy na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5) a povaha veci to vyžaduje, môže upovedomiť o podanej sťažnosti vo veciach územnej samosprávy osobu, ktorá je alebo bola účastníkom konania pred orgánom verejnej moci, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie alebo vykonaný iný neústavný alebo nezákonný zásah, ktorým malo dôjsť k zásahu do veci územnej samosprávy, ak by rozhodnutím ústavného súdu o sťažnosti vo veciach územnej samosprávy mohlo byť právne postavenie tejto osoby priamo dotknuté. Táto osoba má postavenie zúčastnenej osoby a má právo vyjadriť sa k sťažnosti v lehote určenej ústavným súdom.

§ 141
Späťvzatie sťažnosti vo veciach územnej samosprávy

Ak orgán územnej samosprávy vezme svoju sťažnosť vo veciach územnej samosprávy späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

Rozhodovanie

§ 142

(1) Ak o ochrane pred namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom do veci územnej samosprávy je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením sťažnosť vo veciach územnej samosprávy odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

(2) Sťažnosť vo veciach územnej samosprávy je neprípustná, ak orgán územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu pred namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom do veci územnej samosprávy priznáva.

(3) Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti vo veciach územnej samosprávy pre jej neprípustnosť, ak orgán územnej samosprávy, ktorý podal sťažnosť vo veciach územnej samosprávy, preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu pred namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom do veci územnej samosprávy, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

§ 143

(1) Ak ústavný súd sťažnosti vo veciach územnej samosprávy vyhovie, v náleze vysloví, v čom spočíva neústavnosť alebo nezákonnosť rozhodnutia alebo iného zásahu do veci územnej samosprávy, ktoré ustanovenie ústavy, ústavného zákona alebo zákona bolo porušené a akým právoplatným rozhodnutím alebo zásahom k porušeniu došlo.

(2) Ak sa do vecí územnej samosprávy zasiahlo rozhodnutím, ústavný súd toto rozhodnutie zruší. Ak je to potrebné, ústavný súd môže rozhodnúť o vrátení veci na ďalšie konanie.

(3) Ak ústavný súd zruší právoplatné rozhodnutie a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, je povinný vec znovu prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní je viazaný právnym názorom ústavného súdu.

(4) Ak sa do veci územnej samosprávy zasiahlo iným zásahom, ústavný súd zakáže pokračovať v porušovaní ústavy, ústavného zákona alebo zákona a prikáže, ak je to možné, aby sa obnovil stav pred porušením. Orgán verejnej moci, ktorému bola táto povinnosť uložená, je rozhodnutím ústavného súdu viazaný.

§ 144

Na konanie o sťažnosti orgánu územnej samosprávy sa primerane vzťahujú ustanovenia § 128 až 131.

ÔSMA HLAVA
KONANIE O VÝKLADE ÚSTAVY ALEBO ÚSTAVNÝCH ZÁKONOV

§ 145

Ústavný súd podáva výklad ústavy alebo ústavných zákonov len vtedy, ak je vec sporná.

§ 146
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 128 ústavy o výklad ústavy alebo ústavného zákona môžu

podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) prezident

c) vláda,

d) súd v súvislosti s prejednávanou vecou,

e) generálny prokurátor.

§ 147
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania o výklad ústavy alebo ústavného zákona musí okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 obsahovať údaj o tom,

a) ktorú časť ústavy alebo ktoré z jej ustanovení, ktorý ústavný zákon, ktorú jeho časť alebo ktoré z jeho ustanovení má ústavný súd vyložiť,

b) z akých dôvodov je vec sporná,

c) ktorý orgán verejnej moci nesprávne vykladá podľa navrhovateľa ústavu alebo ústavný zákon.

§ 148
Účastníci

Účastníkom konania je okrem navrhovateľa aj iný orgán verejnej moci, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že ústavu alebo ústavný zákon nesprávne vykladá.

§ 149
Späťvzatie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania o výklad ústavy alebo ústavných zákonov môže navrhovateľ vziať späť iba so súhlasom ústavného súdu. Ak navrhovateľ vezme svoj návrh na začatie konania späť a ústavný súd so späťvzatím návrhu súhlasí, uznesením konanie zastaví.

§ 150
Vyhlasovanie nálezu

(1) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o výklade ústavy alebo ústavného zákona sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(2) Nález ústavného súdu je právoplatný a všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

DEVIATA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI PROTI ROZHODNUTIU O OVERENÍ ALEBO NEOVERENÍ MANDÁTU POSLANCA NÁRODNEJ RADY

§ 151
Procesná legitimácia na podanie sťažnosti

Sťažnosť podľa čl. 129 ods. 1 ústavy môže podať poslanec národnej rady, ktorý namieta overenie mandátu iného poslanca, a osoba, ktorá tvrdí, že jej mandát poslanca národnej rady mal byť

overený.

§ 152
Sťažnosť

Sťažnosť podľa čl. 129 ods. 1 ústavy musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 43. Ku sťažnosti podľa čl. 129 ods. 1 ústavy sa pripojí uznesenie národnej rady o overení alebo neoverení mandátu.

§ 153
Lehota na podanie sťažnosti

Sťažnosť podľa čl. 129 ods. 1 ústavy možno podať do desiatich dní od prijatia uznesenia o overení alebo neoverení mandátu poslanca národnej rady.

§ 154
Účastníci

Okrem sťažovateľa je účastníkom konania národná rada. Ak sa sťažnosťou podľa čl. 129 ods. 1 ústavy namieta overenie mandátu iného poslanca, je účastníkom konania aj dotknutý poslanec národnej rady.

§ 155
Rozhodnutie

Ústavný súd sťažnosti podľa čl. 129 ods. 1 ústavy nevyhovie, ak je uznesenie národnej rady vecne správne, alebo ho zruší a vec vráti národnej rade na ďalšie konanie. Národná rada je v ďalšom konaní viazaná právnym názorom ústavného súdu.

DESIATA HLAVA
KONANIE VO VOLEBNÝCH VECIACH

§ 156

Účelom konania vo volebných veciach je napraviť prípadnú neústavnosť alebo nezákonnosť napadnutých volieb, a tým zabezpečiť slobodnú súťaž politických síl.

§ 157
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

(1) Návrh na začatie konania podľa čl. 129 ods. 2 ústavy o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta môžu podať:

a) kandidát na funkciu prezidenta, ktorý nebol zvolený, ak získal aspoň 5 % platných hlasov,

b) skupina najmenej 15-tich poslancov národnej rady, ktorá podala platný návrh na kandidáta na funkciu prezidenta,

c) generálny prokurátor,

d) petičný výbor zastupujúci skupinu občanov, ktorá podala platný návrh na kandidáta na funkciu prezidenta.

(2) Návrh na začatie konania podľa čl. 129 ods. 2 ústavy o ústavnosti a zákonnosti volieb do národnej rady a do Európskeho parlamentu môže podať politická strana alebo politické hnutie alebo ich koalícia, ktoré podali platnú kandidátnu listinu podľa osobitných predpisov.

(3) Návrh na začatie konania podľa čl. 129 ods. 2 ústavy o ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy môžu podať:

a) kandidát na funkciu v orgáne územnej samosprávy, ktorý nebol zvolený, ak získal aspoň 10 % platných hlasov,

b) politická strana alebo politické hnutie alebo ich koalícia, ktoré podali platnú kandidátnu listinu podľa osobitných predpisov,

c) 10 % oprávnených voličov príslušného volebného obvodu.

§ 158
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania vo volebných veciach musí okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 obsahovať

a) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda voľby ako celok, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát podľa § 157 ods. 3 písm. a) môže napadnúť len voľby vo volebnom obvode, kde kandidoval,

b) údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 157 okrem generálneho prokurátora,

c) vyjadrenie navrhovateľa o tom, či napáda neústavnosť volieb alebo nezákonnosť volieb alebo z oboch týchto dôvodov s uvedením právnych predpisov a ich ustanovení, ktoré boli podľa neho porušené,

d) dôvody, pre ktoré napáda neústavnosť alebo nezákonnosť volieb s označením dôkazov,

e) návrh rozhodnutia ústavného súdu podľa § 163 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c).

§ 159
Lehota na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania vo volebných veciach možno podať do desiatich dní po vyhlásení výsledku volieb.

§ 160
Účastníci

(1) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a v konaní o ústavnosti alebo zákonnosti volieb

a) prezidenta kandidát, ktorý bol v napadnutých voľbách zvolený za prezidenta,

b) do národnej rady alebo volieb do Európskeho parlamentu politická strana alebo politické hnutie alebo ich koalícia, ktoré získali v napadnutých voľbách zastúpenie v národnej rade alebo v Európskom parlamente,

c) do orgánov územnej samosprávy

1. politická strana alebo politické hnutie alebo ich koalícia, ktoré získali v napadnutých voľbách zastúpenie v obecnom zastupiteľstve, miestnom zastupiteľstve, mestskom zastupiteľstve alebo v zastupiteľstve samosprávneho kraja a zvolený nezávislý kandidát, ak sa konanie týka volieb do obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, alebo zastupiteľstva samosprávneho kraja,

2. starosta obce, starosta mestskej časti, primátor mesta alebo predseda samosprávneho kraja zvolený v napadnutých voľbách, ak sa konanie týka volieb starostu obce, primátora mesta, starostu mestskej časti alebo predsedu samosprávneho kraja.

(2) Navrhovateľ a účastníci konania uvedení v odseku 1 písm. c) sú účastníkmi konania, ak sa týka volieb

a) do obecného zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo mestského zastupiteľstva a zároveň aj volieb starostu obce alebo primátora mesta,

b) do zastupiteľstva samosprávneho kraja a zároveň aj volieb predsedu samosprávneho kraja.

§ 161
Dokazovanie

(1) Ústavný súd si vyžiada všetky volebné dokumenty, ak je to potrebné, a vykoná úkony potrebné na dosiahnutie účelu konania. Ak ústavný súd otvorí zapečatenú volebnú dokumentáciu, umožní účastníkom konania a predsedovi príslušnej volebnej komisie, aby boli prítomní pri jej otvorení.

(2) O otvorení zapečatenej volebnej dokumentácie sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu prítomné osoby, medzi ktorými musí byť sudca spravodajca.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov ústavný súd volebnú dokumentáciu zapečatí.

(4) Sudca spravodajca môže vypočuť svedkov. Pri výsluchu môžu byť prítomní účastníci konania, ich zástupcovia a poverení zamestnanci kancelárie ústavného súdu.

Rozhodnutie

§ 162

Ústavný súd rozhodne o návrhu na začatie konania podľa čl. 129 ods. 2 ústavy o ústavnosti a zákonnosti volieb do 90 dní od doručenia návrhu.

§ 163

(1) Ústavný súd môže

a) vyhlásiť voľby za neplatné,

b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,

c) zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený,

d) návrhu na začatie konania nevyhovieť.

(2) Nález ústavného súdu podľa odseku 1 sa doručí účastníkom konania, národnej rade a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“); ak ide o voľby do Európskeho parlamentu, doručí sa aj Európskemu parlamentu, a ak ide o voľby do orgánu územnej samosprávy, doručí sa aj príslušnému orgánu územnej samosprávy.

(3) Nález ústavného súdu podľa odseku 1 nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom doručenia národnej rade.

(4) Nález ústavného súdu podľa odseku 1 je záväzný pre všetky orgány verejnej moci, osoby, ktorých sa týka. Dotknuté orgány verejnej moci sú povinné bezodkladne zabezpečiť jeho vykonanie.

JEDENÁSTA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI PROTI VÝSLEDKU REFERENDA

§ 164
Procesná legitimácia na podanie sťažnosti

Sťažnosť proti výsledku referenda podľa čl. 129 ods. 3 ústavy môžu podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) prezident,

c) vláda,

d) generálny prokurátor,

e) petičný výbor zastupujúci skupinu aspoň 350 000 občanov, na ktorej požiadanie prezident referendum vyhlásil.

§ 165
Lehota na podanie sťažnosti

Sťažnosť proti výsledku referenda možno podať do desiatich dní od zverejnenia výsledku referenda.

§ 166
Dokazovanie

(1) Ústavný súd si vyžiada všetky doklady o hlasovaní, ak je to potrebné, a vykoná úkony potrebné na preskúmanie ústavnosti alebo zákonnosti priebehu referenda. Ak ústavný súd otvorí zapečatenú dokumentáciu o hlasovaní, umožní navrhovateľovi a predsedovi príslušnej volebnej komisie, aby boli prítomní pri jej otvorení.

(2) O otvorení zapečatenej dokumentácie sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu prítomné osoby, medzi ktorými musí byť sudca spravodajca.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov ústavný súd dokumentáciu opätovne zapečatí.

Rozhodnutie

§ 167

(1) Ústavný súd rozhodne o sťažnosti proti výsledku referenda podľa čl. 129 ods. 3 ústavy do 60 dní od doručenia sťažnosti.

(2) Ak ústavný súd zistí, že porušenie ústavy alebo zákona mohlo ovplyvniť výsledok referenda, vyhlási referendum za neplatné.

(3) Ak ústavný súd zistí, že skutočný výsledok referenda bol iný, zruší zápisnicu Štátnej komisie pre voľby a kontrolu financovania politických strán o výsledku referenda a vyhlási výsledok referenda.

(4) Ak ústavný súd nezistí skutočnosti podľa odseku 2 alebo odseku 3, sťažnosti nevyhovie.

§ 168

(1) Nález ústavného súdu sa doručuje navrhovateľovi.

(2) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o sťažnosti proti výsledku referenda sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov a prostredníctvom Tlačovej agentúry Slovenskej republiky (ďalej len „tlačová agentúra“). Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(3) Nález ústavného súdu je právoplatný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

DVANÁSTA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI PROTI VÝSLEDKU ĽUDOVÉHO HLASOVANIA

§ 169
Procesná legitimácia na podanie sťažnosti

Sťažnosť proti výsledku ľudového hlasovania môžu podať:

a) prezident, o ktorého odvolaní sa uskutočnilo ľudové hlasovanie,

b) najmenej pätina poslancov národnej rady.

§ 170
Lehota na podanie sťažnosti

Sťažnosť proti výsledku ľudového hlasovania možno podať do desiatich dní od vyhlásenia výsledku ľudového hlasovania.

§ 171
Účastníci

Účastníkmi konania sú sťažovateľ, prezident, o ktorého odvolaní sa uskutočnilo ľudové hlasovanie, ak nie je sťažovateľom, a národná rada.

§ 172
Dokazovanie

(1) Ústavný súd si vyžiada všetky doklady o ľudovom hlasovaní, ak je to potrebné, a vykoná úkony potrebné na preskúmanie jeho ústavnosti alebo zákonnosti. Ak ústavný súd otvorí zapečatenú dokumentáciu o hlasovaní, umožní účastníkom konania a predsedovi príslušnej volebnej komisie, aby boli prítomní pri jej otvorení.

(2) O otvorení zapečatenej dokumentácie sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu prítomné osoby, medzi ktorými musí byť sudca spravodajca.

(3) Po vykonaní potrebných úkonov ústavný súd dokumentáciu opätovne zapečatí.

Rozhodnutie

§ 173

O sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania rozhodne ústavný súd do 30 dní od jej doručenia.

§ 174

(1) Ak ústavný súd zistí, že porušenie ústavy alebo zákona mohlo ovplyvniť výsledok ľudového hlasovania, vyhlási hlasovanie za neplatné.

(2) Ak ústavný súd zistí, že skutočný výsledok ľudového hlasovania bol iný, zruší zápisnicu ústrednej komisie pre hlasovanie a vyhlási výsledok hlasovania.

(3) Ak ústavný súd nezistí skutočnosti podľa odseku 1 alebo odseku 2, sťažnosti nevyhovie.

§ 175

(1) Nález ústavného súdu sa doručuje účastníkom konania.

(2) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o sťažnosti proti výsledku ľudového hlasovania sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk vyhlási v zbierke zákonov a prostredníctvom tlačovej agentúry. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(3) Nález ústavného súdu je právoplatný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

TRINÁSTA HLAVA

KONANIE O UVOĽNENÍ FUNKCIE PREZIDENTA

§ 176
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na vyhlásenie rozhodnutia podľa čl. 105 ods. 2 ústavy, že funkcia prezidenta sa uvoľnila, môžu podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) vláda,

c) generálny prokurátor.

§ 177
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a prezident.

§ 178
Dokazovanie

Ústavný súd si môže vyžiadať všetky doklady, ktoré považuje za potrebné na rozhodnutie, či prezident nemôže vykonávať svoju funkciu. Ústavný súd má právo aj na sprístupnenie údajov zo zdravotnej dokumentácie prezidenta, na vyhlásenie uvoľnenia funkcie ktorého bol podaný návrh.

§ 179
Rozhodnutie

(1) Výroková časť, odôvodnenie a poučenie o právnych účinkoch nálezu ústavného súdu v konaní o uvoľnení funkcie prezidenta sa spolu so znením pripojených odlišných stanovísk

vyhlási v zbierke zákonov a prostredníctvom tlačovej agentúry. Plénum ústavného súdu rozhodne, ktorá časť odôvodnenia nálezu, z ktorej je zrejmé, aký je právny názor ústavného súdu a aké dôvody ho k nemu viedli, sa vyhlási v zbierke zákonov.

(2) Nález o uvoľnení funkcie prezidenta je právoplatný odo dňa jeho vyhlásenia v zbierke zákonov.

(3) Ak ústavný súd rozhodne, že funkcia prezidenta sa uvoľnila, dňom vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov sa skončí funkčné obdobie prezidenta.

ŠTRNÁSTA HLAVA
KONANIE O PRESKÚMANÍ ROZHODNUTIA O ROZPUSTENÍ ALEBO POZASTAVENÍ ČINNOSTI POLITICKEJ STRANY ALEBO POLITICKÉHO HNUTIA

§ 180
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia podľa čl. 129 ods. 4 ústavy môže podať politická strana alebo politické hnutie, ktoré bolo rozpustené alebo ktorého činnosť bola pozastavená, alebo generálny prokurátor.

§ 181
Návrh na začatie konania

Návrh na začatie konania má odkladný účinok; ústavný súd bezodkladne oznámi ministerstvu vnútra doručenie návrhu na začatie konania.

§ 182
Účastníci

Účastníkom konania je orgán verejnej moci, ktorý rozhodol o rozpustení alebo o pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia v poslednom stupni, politická strana alebo politické hnutie, ktoré bolo rozpustené alebo ktorého činnosť bola pozastavená, a generálny prokurátor.

§ 183
Rozhodovanie

V konaní o rozpustení alebo pozastavení činnosti politickej strany alebo politického hnutia sa primerane použijú ustanovenia šiestej hlavy piatej časti tohto zákona.

§ 184
Doručovanie

Rozhodnutie ústavného súdu sa doručuje účastníkom konania a ministerstvu vnútra.

PÄTNÁSTA HLAVA
KONANIE O OBŽALOBE PROTI PREZIDENTOVI

§ 185
Procesná legitimácia na podanie obžaloby

Obžalobu proti prezidentovi za úmyselné porušenie ústavy alebo vlastizradu podľa čl. 129 ods. 5 ústavy môže podať národná rada.

§ 186
Účastníci

Účastníkmi konania podľa čl. 129 ods. 5 ústavy sú národná rada a prezident.

Rozhodovanie

§ 187
Použitie ustanovení iných predpisov

(1) Pri rozhodovaní o obžalobe národnej rady proti prezidentovi za vlastizradu je ústavný súd viazaný Trestným zákonom, len ak ide o posúdenie naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu vlastizrady podľa § 311 Trestného zákona.

(2) V konaní o obžalobe proti prezidentovi sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku.

§ 188

Odsudzujúci rozsudok ústavného súdu znamená podľa čl. 107 ústavy stratu funkcie prezidenta a stratu spôsobilosti túto funkciu opätovne získať.

ŠESTNÁSTA HLAVA
KONANIE O SÚLADE ROZHODNUTIA O VYHLÁSENÍ VÝNIMOČNÉHO STAVU ALEBO NÚDZOVÉHO STAVU

§ 189
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 ústavy o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a ďalších na neho nadväzujúcich rozhodnutí s ústavou alebo ústavným zákonom môžu podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) prezident,

c) vláda,

d) generálny prokurátor.

§ 190

Návrhom na začatie konania podľa čl. 129 ods. 6 ústavy o súlade rozhodnutia o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a ďalších na neho nadväzujúcich rozhodnutí s ústavou alebo ústavným zákonom možno napadnúť

a) rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu,

b) rozhodnutie o predĺžení výnimočného stavu,

c) rozhodnutie o vyhlásení núdzového stavu,

d) rozhodnutia nadväzujúce na rozhodnutie podľa písmena a), písmena b) alebo písmena c).

Návrh na začatie konania

§ 191

Návrh na začatie konania musí smerovať proti orgánu verejnej moci, ktorý vydal napadnuté

rozhodnutie.

§ 192

(1) Návrh na začatie konania musí okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 obsahovať

a) vymedzenie napadnutého rozhodnutia,

b) dôvody, pre ktoré navrhovateľ považuje napadnuté rozhodnutie za odporujúce ústave alebo ústavnému zákonu.

(2) Navrhovateľ, ak je to možné, pripojí rovnopis napadnutého rozhodnutia alebo uvedie, kedy a ako sa o rozhodnutí dozvedel.

§ 193
Lehota na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania možno podať do piatich dní od

a) vyhlásenia výnimočného stavu alebo núdzového stavu, ak sa napáda rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu,

b) predĺženia výnimočného stavu, ak sa napáda rozhodnutie o predĺžení výnimočného stavu,

c) vyhlásenia alebo oznámenia napadnutého rozhodnutia nadväzujúceho na rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu,

d) vyhlásenia alebo oznámenia napadnutého rozhodnutia nadväzujúceho na rozhodnutie o predĺžení výnimočného stavu.

§ 194
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a ten orgán verejnej moci, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie. Vláda, ak nie je navrhovateľom, má postavenie zúčastnenej osoby.

Rozhodnutie

§ 195

Ústavný súd rozhodne do 10 dní od doručenia návrhu na začatie konania.

§ 196

(1) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, vysloví tento súlad nálezom.

(2) Ak ústavný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s ústavou alebo ústavným zákonom, vysloví tento nesúlad nálezom, v ktorom uvedie, s ktorými ustanoveniami ústavy alebo ústavného zákona nie je napadnuté rozhodnutie v súlade a napadnuté rozhodnutie zruší.

§ 197

(1) Rozhodnutie sa doručuje účastníkom konania a predsedovi národnej rady.

(2) Výroková časť nálezu sa spolu s informáciou o pripojenom odlišnom stanovisku vyhlási prostredníctvom tlačovej agentúry.

SEDEMNÁSTA HLAVA
KONANIE O SŤAŽNOSTI PROTI UZNESENIU SÚDNEJ RADY

§ 198
Procesná legitimácia na podanie sťažnosti

Sťažnosť podľa čl. 129 ods. 7 ústavy proti uzneseniu súdnej rady podľa čl. 154d ods. 2 ústavy môžu podať:

a) sudca, ktorý podľa uznesenia súdnej rady nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude riadne vykonávať (ďalej len „predpoklady sudcovskej spôsobilosti“),

b) minister spravodlivosti Slovenskej republiky, ak súdna rada uznesením rozhodla, že sudca spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, a to napriek tomu, že podklady Národného bezpečnostného úradu tento záver neodôvodňujú.

§ 199
Sťažnosť

Sťažnosť proti uzneseniu súdnej rady musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie uznesenia súdnej rady, proti ktorému sa sťažnosť podáva.

§ 200

Podanie sťažnosti proti uzneseniu súdnej rady podľa § 198 písm. a) má odkladný účinok.

§ 201
Lehota na podanie sťažnosti

Sťažnosť proti uzneseniu súdnej rady môže sťažovateľ podať do 30 dní od doručenia napadnutého uznesenia súdnej rady.

§ 202
Účastníci

Účastníkom konania je sudca, ktorého sa napadnuté uznesenie súdnej rady týka, a súdna rada; minister spravodlivosti Slovenskej republiky je účastníkom konania, ak konanie začalo na jeho návrh.

§ 203
Späťvzatie sťažnosti

Ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví. Ústavný súd bezodkladne zašle oznámenie o späťvzatí sťažnosti ostatným účastníkom konania.

§ 204
Vyžiadanie stanovísk

(1) Pred rozhodnutím vo veci samej si predseda ústavného súdu vyžiada stanovisko súdnej rady, ku ktorému je súdna rada povinná pripojiť podklad Národného bezpečnostného úradu, napadnuté uznesenie súdnej rady, zápisnicu z hlasovania súdnej rady, zápisnicu zo zasadnutia súdnej rady a zvukový záznam zo zasadnutia súdnej rady.

(2) Predseda ústavného súdu si vyžiada aj stanovisko riaditeľa Národného bezpečnostného úradu.

(3) Ústavný súd umožní účastníkom konania vyjadriť sa k zisteniam vyplývajúcim z podkladov podľa odseku 1 tak, aby nedošlo k zásahu do práv tretích osôb a aby nebol ohrozený zdroj informácií. Ak o to ústavný súd požiada, Národný bezpečnostný úrad je povinný umožniť ústavnému súdu nahliadnutie do materiálov, z ktorých sa podklady pre rozhodovanie o predpokladoch sudcovskej spôsobilosti poskytli.

§ 205
Rozhodnutie

Ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, uznesenie súdnej rady zruší a vec vráti súdnej rade, inak sťažnosť zamietne a uznesenie súdnej rady potvrdí. Ak ústavný súd vráti vec súdnej rade, je súdna rada viazaná právnym názorom ústavného súdu.

OSEMNÁSTA HLAVA
KONANIE O SÚLADE UZNESENIA NÁRODNEJ RADY O ZRUŠENÍ AMNESTIE ALEBO INDIVIDUÁLNEJ MILOSTI

§ 206

Ústavný súd začne konanie vo veci podľa čl. 129a ústavy bez návrhu, konanie sa začína dňom vyhlásenia uznesenia prijatého národnou radou podľa čl. 86 písm. i) ústavy v zbierke zákonov.

Účastník konania a zúčastnená osoba

§ 207

Účastníkom konania je národná rada.

§ 208

(1) Vláda zastúpená ministerstvom spravodlivosti má postavenie zúčastnenej osoby, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila amnestia.

(2) Prezident má postavenie zúčastnenej osoby, ak sa koná o uznesení, ktorým sa zrušila individuálna milosť.

§ 209
Vyžiadanie stanovísk

Pred rozhodnutím vo veci samej si predseda ústavného súdu vyžiada

a) stanovisko národnej rady a záznam z rozpravy na jej schôdzi k uzneseniu prijatému národnou radou podľa čl. 86 písm. i) ústavy,

b) stanovisko prezidenta a

c) stanovisko vlády; stanovisko za vládu predkladá ministerstvo spravodlivosti.

Rozhodnutie

§ 210

Plénum ústavného súdu rozhoduje vo veci samej nálezom. Nález sa doručuje národnej rade

a vláde, ak ide o amnestiu, a prezidentovi, ak ide o individuálnu milosť. Predseda ústavného súdu môže rozhodnúť, že nález sa doručí aj ďalším osobám.

§ 211

Ústavný súd rozhodne o súlade uznesenia národnej rady o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti alebo jeho časti do 60 dní odo dňa začatia konania; ak ústavný súd v tejto lehote nerozhodne alebo ak sa ústavný súd neuznesie nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých sudcov ústavného súdu, konanie sa zastaví.

§ 212

Rozhodnutie ústavného súdu o zastavení konania alebo o zamietnutí veci (§ 8 ods. 5) vytvára prekážku veci rozhodnutej, ktorá vylučuje ďalší prieskum uznesenia národnej rady o zrušení amnestie alebo individuálnej milosti ústavným súdom.

§ 213

Na konanie o súlade uznesenia národnej rady prijatého podľa čl. 86 písm. i) ústavy sa primerane použijú ustanovenia § 74 až 93.

DEVÄTNÁSTA HLAVA
OBNOVA KONANIA PRED ÚSTAVNÝM SÚDOM

§ 214

Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu možno za podmienok ustanovených týmto zákonom napadnúť návrhom na obnovu konania pred ústavným súdom, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu. Ustanovenie § 55 písm. c) sa v tomto prípade nepoužije.

§ 215
Procesná legitimácia na podanie návrhu na obnovu konania

Návrh na obnovu konania pred ústavným súdom je oprávnený podať ten, kto bol vo veci uvedenej v § 214 účastníkom konania pred ústavným súdom a v koho prospech orgán medzinárodnej organizácie rozhodol.

§ 216
Návrh na obnovu konania

Návrh na obnovu konania pred ústavným súdom podľa čl. 133 ústavy musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie

a) rozhodnutia ústavného súdu, proti ktorému smeruje,

b) rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie, o ktoré sa opiera.

§ 217
Lehota na podanie návrhu na obnovu konania

Návrh na obnovu konania pred ústavným súdom možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa rozhodnutie orgánu medzinárodnej organizácie stalo konečným, alebo od toho času, keď návrh na obnovu konania pred ústavným súdom mohol byť uplatnený.

§ 218
Účastníci

Účastníkmi konania o návrhu na obnovu konania sú navrhovateľ a ďalší účastníci konania pred ústavným súdom, ktorého obnova je navrhovaná.

Rozhodovanie

§ 219

(1) O návrhu na obnovu konania, ktorý smeruje proti rozhodnutiu pléna ústavného súdu, rozhoduje plénum ústavného súdu.

(2) O návrhu na obnovu konania, ktorý smeruje proti rozhodnutiu senátu ústavného súdu, rozhoduje iný senát ústavného súdu.

§ 220

(1) Ak ústavný súd zistí, že z rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie nevyplýva povinnosť opätovného preskúmania napadnutého rozhodnutia ústavného súdu, návrh na obnovu konania ako zjavne neopodstatnený uznesením odmietne.

(2) Ak ústavný súd zistí, že z rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie vyplýva povinnosť opätovného preskúmania napadnutého rozhodnutia ústavného súdu, svojím nálezom obnovu konania povolí a napadnuté rozhodnutie ústavného súdu zruší. Ústavný súd môže zrušiť aj ďalšie rozhodnutia ústavného súdu vydané v pôvodnom konaní, ak to vyplýva z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí orgánu medzinárodnej organizácie a je to potrebné na dosiahnutie účelu obnovy konania.

(3) Ak na základe návrhu na obnovu konania ústavný súd obnovu konania povolí, znovu prerokuje pôvodný návrh na začatie konania podľa príslušných ustanovení tohto zákona, pričom vychádza z právneho názoru vysloveného v rozhodnutí orgánu medzinárodnej organizácie.

DVADSIATA HLAVA
PRÁVOMOC ÚSTAVNÉHO SÚDU
V DISCIPLINÁRNYCH VECIACH A IMUNITNÝCH VECIACH

Prvý diel

Disciplinárne veci

§ 221
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania

Návrh na začatie disciplinárneho konania podľa čl. 136 ods. 3 ústavy voči predsedovi najvyššieho súdu, podpredsedovi najvyššieho súdu alebo generálnemu prokurátorovi môžu podať:

a) najmenej tri pätiny poslancov národnej rady,

b) prezident.

§ 222
Lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania

Návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa

navrhovateľ dozvedel o skutočnostiach, ktoré podľa jeho mienky nasvedčujú tomu, že sa osoba, voči ktorej návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje, dopustila disciplinárneho previnenia, najneskôr však do dvoch rokov od konania osoby, voči ktorej návrh na začatie disciplinárneho konania smeruje, ktoré bolo dôvodom na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľom.

Rozhodovanie

§ 223
Použitie ustanovení iných predpisov

(1) Na disciplinárne konanie voči predsedovi najvyššieho súdu a podpredsedovi najvyššieho súdu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu o disciplinárnej zodpovednosti sudcov upravujúce rozsah disciplinárnej zodpovednosti sudcu, disciplinárne previnenie, disciplinárne opatrenie, zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu, prerušenie disciplinárneho konania a rozhodnutie disciplinárneho senátu.

(2) Na disciplinárne konanie voči generálnemu prokurátorovi sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu o disciplinárnej zodpovednosti prokurátorov upravujúce disciplinárnu zodpovednosť, disciplinárne previnenie, disciplinárne opatrenia, ukladanie disciplinárnych opatrení, neprípustnosť disciplinárneho konania, rozhodnutie bez ústneho pojednávania, prerušenie disciplinárneho konania a rozhodnutie disciplinárnej komisie.

§ 224

O návrhu na začatie disciplinárneho konania rozhodne ústavný súd uznesením.

§ 225

Uznesenie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť dňom, v ktorom ústavný súd rozhodol o návrhu na začatie disciplinárneho konania. Písomné vyhotovenie uznesenia ústavného súdu musí byť dotknutej osobe doručené bezodkladne.

Druhý diel
Súhlas na vzatie do väzby

§ 226

(1) Žiadosť o súhlas na vzatie do väzby sudcu je oprávnený podať ústavnému súdu generálny prokurátor.

(2) Žiadosť o súhlas na vzatie do väzby generálneho prokurátora je oprávnený podať ústavnému súdu prezident na návrh príslušného prokurátora.

(3) Prílohou žiadosti podľa odseku 1 je vyšetrovací spis.

§ 227

Predseda ústavného súdu na základe žiadosti podľa § 226 bezodkladne zvolá plénum ústavného súdu, ktoré vec prerokuje a rozhodne, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, aby sa k nej vyjadrila.

§ 228

O žiadosti podľa § 226 rozhodne ústavný súd uznesením.

§ 229

Uznesenie ústavného súdu o žiadosti podľa § 226 nadobúda právoplatnosť dňom, v ktorom ústavný súd o tejto žiadosti rozhodol. Písomné vyhotovenie uznesenia ústavného súdu musí byť dotknutej osobe doručené bezodkladne.

DVADSIATAPRVÁ HLAVA
KONANIE O NEPLATNOSTI PRÁVNYCH PREDPISOV

§ 230

Zákony a iné právne predpisy vydané v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike, ktoré sú v rozpore s ústavou, strácajú účinnosť dňom vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov; ich neplatnosť nastáva deväťdesiatym dňom po vyhlásení nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov.

§ 231
Procesná legitimácia na podanie návrhu na začatie konania

Návrh na začatie konania podľa čl. 152 ods. 2 a 3 ústavy o neplatnosti právnych predpisov môžu podať:

a) najmenej pätina poslancov národnej rady,

b) prezident,

c) vláda,

d) súd v súvislosti s prejednávanou vecou,

e) generálny prokurátor,

f) verejný ochranca práv, ak ďalšie uplatňovanie právneho predpisu môže ohroziť základné práva a slobody.

§ 232
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a orgán verejnej moci oprávnený na zmenu alebo zrušenie napadnutého právneho predpisu.

§ 233
Rozhodovanie

Na konanie o neplatnosti právnych predpisov sa primerane použijú ustanovenia druhej hlavy piatej časti tohto zákona.

DVADSIATADRUHÁ HLAVA
PRESKÚMANIE ROZHODNUTÍ VO VECI OCHRANY VEREJNÉHO ZÁUJMU A ZAMEDZENIA ROZPORU ZÁUJMOV

Prvý diel
Preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu

§ 234

(1) Ústavný súd preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len

„príslušný orgán verejnej moci“) je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi prepismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

(2) Ústavný súd prihliadne iba na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd.

§ 235
Procesná legitimácia na podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia

Návrh na preskúmanie rozhodnutia podľa § 234 môže podať verejný funkcionár, ktorého sa týka rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci.

§ 236
Návrh na preskúmanie rozhodnutia

(1) K návrhu na preskúmanie rozhodnutia sa pripojí napadnuté rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci.

(2) Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov má odkladný účinok.

§ 237
Účastníci

Účastníkmi konania sú navrhovateľ a príslušný orgán verejnej moci.

Rozhodovanie

§ 238

Ústavný súd rozhodne o návrhu podľa § 234 do 60 dní od doručenia návrhu na neverejnom zasadnutí.

§ 239

(1) Ústavný súd rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci uznesením potvrdí, ak zistí, že je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi prepismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

(2) Ústavný súd nálezom zruší rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci a vec mu vráti na ďalšie konanie, ak zistí, že

a) rozhodnutie nie je v súlade s ústavou alebo príslušnými právnymi prepismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov,

b) rozhodnutie je nepreskúmateľné alebo

c) príslušný orgán verejnej moci nedostatočne alebo nesprávne zistil skutkový stav.

(3) Ak ústavný súd zruší rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci a vec mu vráti na ďalšie konanie, je tento orgán verejnej moci viazaný právnym názorom ústavného súdu.

§ 240

Rozhodnutie ústavného súdu je konečné. To neplatí, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republiky viazaná, ustanovuje možnosť pre verejného funkcionára obrátiť sa na orgán medzinárodnej organizácie so žiadosťou o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata

mandátu alebo verejnej funkcie, a ak sa verejný funkcionár obráti na tento orgán medzinárodnej organizácie so žiadosťou o preskúmanie takého rozhodnutia, považuje sa také rozhodnutie o strate mandátu alebo verejnej funkcie za právoplatné a vykonateľné až vtedy, keď ho tento orgán medzinárodnej organizácie potvrdí.

Druhý diel
Preskúmanie rozhodnutia o uložení poriadkového opatrenia

§ 241

(1) Subjekt, ktorému príslušný orgán verejnej moci uložil pokutu za nesplnenie zákonnej povinnosti vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, môže podať ústavnému súdu návrh na preskúmanie rozhodnutia o uložení pokuty do 15 dní od doručenia rozhodnutia.

(2) Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci o uložení pokuty má odkladný účinok.

(3) Ak ústavný súd po preskúmaní zistí, že návrh nie je dôvodný, uznesením mu nevyhovie.

(4) Ak ústavný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť návrhu, rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci o uložení pokuty uznesením zruší. Ak výška pokuty bola uložená v rozpore s ústavou a príslušnými právnymi prepismi, ústavný súd zároveň vráti vec príslušnému orgánu verejnej moci na ďalšie konanie.

(5) Ústavný súd rozhodne o návrhu na preskúmanie rozhodnutia o uložení pokuty do 60 dní od doručenia návrhu.

(6) Rozhodnutie ústavného súdu je konečné. Ak ústavný súd zruší rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci a vec mu vráti na ďalšie konanie, je tento orgán verejnej moci viazaný právnym názorom ústavného súdu.

ŠIESTA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Spoločné ustanovenia

§ 242

Zakazujú sa zhromaždenia v okruhu 100 metrov od budov ústavného súdu a od miest, kde ústavný súd pojednáva.

§ 243

(1) Podrobnosti o organizácii ústavného súdu a o konaní pred ním upravuje spravovací a rokovací poriadok ústavného súdu, ktorý schvaľuje plénum ústavného súdu a ktorý sa vyhlasuje v zbierke zákonov.

(2) Plénum ústavného súdu prijíma rozvrh práce ústavného súdu a rozhoduje o jeho zmenách a dodatkoch. Rozvrh práce ústavného súdu obsahuje najmä zloženie senátov ústavného súdu s uvedením predsedu senátu ústavného súdu a ďalších členov senátu ústavného súdu, určenie príslušnosti senátov ústavného súdu na prerokovanie veci, určenie príslušnosti senátov ústavného súdu pri rozhodovaní o vylúčení sudcu ústavného súdu, určenie spôsobu dočasného zastúpenia neprítomného alebo vylúčeného predsedu senátu ústavného súdu alebo člena senátu ústavného súdu, určenie spôsobu náhodného prideľovania vecí v pléne ústavného súdu a v senátoch

ústavného súdu a určenie pojednávacích dní pléna ústavného súdu a senátov ústavného súdu. Rozvrh práce ústavného súdu, jeho zmeny a dodatky sa zverejňujú na webovom sídle ústavného súdu.

§ 244

Za vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa sa na účely tohto zákona považuje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo.

§ 245

Rozpočet kancelárie ústavného súdu tvorí v štátnom rozpočte Slovenskej republiky samostatnú kapitolu.

Prechodné ustanovenia

§ 246

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, použije sa tento zákon aj na konania začaté do 28. februára 2019.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

(3) Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

§ 247

(1) Ak plénum ústavného súdu nerozhodne inak, spravovací a rokovací poriadok ústavného súdu vydaný podľa zákona účinného do 28. februára 2019 ostáva v platnosti v rozsahu, v akom neodporuje tomuto zákonu, až do schválenia nového spravovacieho a rokovacieho poriadku plénom ústavného súdu podľa tohto zákona.

(2) Ak plénum ústavného súdu nerozhodne inak, rozvrh práce ústavného súdu vydaný podľa zákona účinného do 28. februára 2019 ostáva v platnosti v rozsahu, v akom neodporuje tomuto zákonu, až do schválenia nového rozvrhu práce ústavného súdu plénom ústavného súdu podľa tohto zákona.

§ 248

Ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne, ak už vo veci rozhodol v konaní o ústavnej sťažnosti, v konaní o podnete alebo v konaní o sťažnosti podľa zákona účinného do 28. februára 2019.

§ 249

(1) Kancelária ústavného súdu zriadená podľa zákona účinného do 14. novembra 2018 sa považuje za kanceláriu ústavného súdu podľa tohto zákona.

(2) Štátnozamestnanecké pomery a pracovné pomery zamestnancov kancelárie ústavného súdu, ktoré vznikli podľa predpisov účinných do 14. novembra 2018, ostávajú zachované.

§ 250

(1) Pracovný pomer sudcu ústavného súdu je od 1. marca 2019 osobitným právnym vzťahom k štátu podľa § 21 ods. 1.

(2) Ustanovenia § 26 sa vzťahujú aj na sudcu ústavného súdu, ktorý vykonával funkciu sudcu ústavného súdu do 28. februára 2019, ako aj na pozostalých tohto sudcu ústavného súdu.

(3) Príplatok k dôchodku pozostalých je od 1. marca 2019 príspevkom pozostalým.

§ 251
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 398/1998 Z. z., zákona č. 97/1999 Z. z., zákona č. 226/2000 Z. z., zákona č. 124/2002 Z. z., zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 551/2003 Z. z., zákona č. 324/2004 Z. z., zákona č. 586/2004 Z. z., zákona č. 546/2005 Z. z., zákona č. 94/2006 Z. z., zákona č. 122/2006 Z. z., zákona č. 71/2008 Z. z., zákona č. 520/2008 Z. z., zákona č. 400/2009 Z. z., zákona č. 102/2010 Z. z., zákona č. 33/2011 Z. z., zákona č. 79/2012 Z. z., zákona č. 114/2013 Z. z., zákona č. 402/2013 Z. z., zákona č. 195/2014 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 331/2014 Z. z., zákona č. 353/2014 Z. z., zákona č. 402/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 55/2017 Z. z., zákona č. 72/2017 Z. z. a zákona č. 314/2018 Z. z.

Čl. II

Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení zákona č. 650/2005 Z. z., zákona č. 692/2006 Z. z., zákona č. 342/2007 Z. z., zákona č. 643/2007 Z. z., zákona č. 61/2008 Z. z., zákona č. 491/2008 Z. z., zákona č. 498/2008 Z. z., zákona č. 5/2009 Z. z., zákona č. 59/2009 Z. z., zákona č. 70/2009 Z. z., zákona č. 97/2009 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 290/2009 Z. z., zákona č. 291/2009 Z. z., zákona č. 305/2009 Z. z., zákona č. 576/2009 Z. z., zákona č. 93/2010 Z. z., zákona č. 224/2010 Z. z., zákona č. 346/2010 Z. z., zákona č. 547/2010 Z. z., zákona č. 220/2011 Z. z., zákona č. 262/2011 Z. z., zákona č. 331/2011 Z. z., zákona č. 236/2012 Z. z., zákona č. 334/2012 Z. z., zákona č. 345/2012 Z. z., zákona č. 204/2013 Z. z., zákona č. 305/2013 Z. z., zákona č. 1/2014 Z. z., zákona č. 195/2014 Z. z., zákona č. 307/2014 Z. z., zákona č. 353/2014 Z. z., zákona č. 78/2015 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 139/2015 Z. z., zákona č. 174/2015 Z. z., zákona č. 397/2015 Z. z., zákona č. 398/2015 Z. z., zákona č. 401/2015 Z. z., zákona č. 440/2015 Z. z., zákona č. 444/2015 Z. z., zákona č. 91/2016 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 316/2016 Z. z., zákona č. 152/2017 Z. z., zákona č. 236/2017 Z. z., zákona č. 274/2017 Z. z. a zákona č. 161/2018 Z. z. sa mení takto:

V § 394 odsek 4 znie:

„(4) Skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol

vykonaný.“.

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 398/1998 Z. z., zákona č. 97/1999 Z. z., zákona č. 226/2000 Z. z., zákona č. 124/2002 Z. z., zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 551/2003 Z. z., zákona č. 324/2004 Z. z., zákona č. 586/2004 Z. z., zákona č. 546/2005 Z. z., zákona č. 94/2006 Z. z., zákona č. 122/2006 Z. z., zákona č. 71/2008 Z. z., zákona č. 520/2008 Z. z., zákona č. 400/2009 Z. z., zákona č. 102/2010 Z. z., zákona č. 33/2011 Z. z., zákona č. 79/2012 Z. z., zákona č. 114/2013 Z. z., zákona č. 402/2013 Z. z., zákona č. 195/2014 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 331/2014 Z. z., zákona č. 353/2014 Z. z., zákona č. 402/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 55/2017 Z. z. a zákona č. 72/2017 Z. z. sa mení takto:

1. § 9 až 10 sa vypúšťajú.
2. Nadpis pod § 11 sa vypúšťa.
3. V § 11 sa vypúšťa odsek 1. Súčasne sa zrušuje označenie odseku 2.

Čl. IV

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 77/1998 Z. z., zákona č. 86/2000 Z. z., zákona č. 138/2002 Z. z., zákona č. 100/2003 Z. z., zákona č. 551/2003 Z. z., zákona č. 215/2004 Z. z., zákona č. 360/2004 Z. z., zákona č. 253/2005 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 320/2005 Z. z., zákona č. 261/2006 Z. z., zákona č. 199/2007 Z. z., zákona č. 400/2009 Z. z., zákona č. 38/2010 Z. z., zákona č. 153/2011 Z. z., zákona č. 187/2011 Z. z., zákona č. 69/2012 Z. z., zákona č. 79/2012 Z. z., zákona č. 236/2012 Z. z., zákona č. 296/2012 Z. z., zákona č. 330/2012 Z. z., zákona č. 309/2013 Z. z., zákona č. 402/2013 Z. z., zákona č. 375/2015 Z. z., zákona č. 399/2015 Z. z., zákona č. 1/2017 Z. z., zákona č. 55/2017 Z. z. a zákona č. 217/2018 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Poznámka pod čiarou k odkazu 71 znie:

   „[71]) Čl. 134 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky.
   § 15 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. Poznámka pod čiarou k odkazu 72 znie:

   „[72]) § 15 zákona č. 314/2018 Z. z.“.“.

3. V § 116a ods. 1 sa za slová „výsledky vedeckej,“ vkladá slovo „publikačnej,“.
4. V § 116a odsek 3 znie:

   „(3) Na schôdzu ústavnoprávneho výboru podľa odseku 2 pozve predseda ústavnoprávneho výboru navrhnutých kandidátov na sudcu ústavného súdu a prezidenta republiky; prezidenta republiky môže na schôdzi ústavnoprávneho výboru zastúpiť vedúci pracovník Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky, ktorému sa udelí slovo, kedykoľvek o to požiada. So súhlasom výboru môže vystúpiť splnomocnený pracovník Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky. Navrhnutý kandidát sa v rozprave predstaví, pričom uvedie najmä dôvody, pre ktoré sa uchádza o funkciu sudcu ústavného súdu, svoje pracovné skúsenosti, publikačnú činnosť, účasť na prednáškach, seminároch a vedeckých konferenciách a najvýznamnejšie dosiahnuté pracovné výsledky. Po svojom úvodnom vystúpení môže navrhnutý kandidát na sudcu ústavného súdu odpovedať na otázky poslancov prítomných na schôdzi ústavnoprávneho výboru a prezidenta republiky prípadne jeho zástupcu.“.

5. V § 116a ods. 5 sa slová „sedem dní“ nahrádzajú slovami „45 dní“.

6. § 116a sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Zo schôdze ústavnoprávneho výboru podľa odseku 2 uskutočňuje kancelária verejne dostupný audiovizuálny prenos.“.

7. Za § 150b sa vkladá § 150c, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 150c
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 15. novembra 2018

Pri voľbe sudcov ústavného súdu podľa zákona účinného od 15. novembra 2018 na voľné miesta sudcov ústavného súdu uvoľnené v roku 2019 je lehota podľa § 116a ods. 5 15 dní.“.

Čl. V

Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č.185/2002 Z. z., zákona č. 670/2002 Z. z., zákona č. 426/2003 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 462/2003 Z. z., zákona č. 505/2003 Z. z., zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 548/2003 Z. z., zákona č. 267/2004 Z. z., zákona č. 403/2004 Z. z., zákona č. 530/2004 Z. z., zákona č. 586/2004 Z. z., zákona č. 609/2004 Z. z., zákona č. 757/2004 Z. z., zákona č. 122/2005 Z. z., zákona č. 622/2005 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 15/2008 Z. z., zákona č. 517/2008 Z. z., zákona č. 520/2008 Z. z., zákona č. 59/2009 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 290/2009 Z. z., zákona č. 291/2009 Z. z., zákona č. 500/2010 Z. z., zákona č. 543/2010 Z. z., zákona č. 33/2011 Z. z., zákona č. 100/2011 Z. z., zákona č. 467/2011 Z. z., zákona č. 503/2011 Z. z., zákona č. 79/2012 Z. z., zákona č. 335/2012 Z. z., zákona č. 392/2012 Z. z., zákona č. 462/2013 Z. z., zákona č. 195/2014 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 216/2014 Z. z., zákona č. 307/2014 Z. z., zákona č. 322/2014 Z. z., zákona č. 362/2014 Z. z., zákona č. 401/2015 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 443/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 152/2017 Z. z. a zákona č. 177/2018 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 28a ods. 2 sa za slovo „komunikácie“ vkladajú slová „s odkazom na podrobnosti uvedené vo vyhlásení výberového konania zverejnenom na webovom sídle súdnej rady a ministerstva“.

2. V § 28d odsek 3 znie:

„(3) V databázach podľa odseku 1 sa kandidáti na funkciu sudcu zoradia podľa úspešnosti v hromadnom výberovom konaní. Databázy podľa odseku 1 sa na základe výsledkov ďalšieho hromadného výberového konania dopĺňajú podľa poradia úspešnosti o kandidátov na funkciu sudcu z ďalšieho hromadného výberového konania ich zaradením do databázy za kandidátov na funkciu sudcu zaradených do databázy skôr. Voľné miesta sudcov sa obsadzujú z kandidátov na funkciu sudcu podľa úspešnosti v hromadnom výberovom konaní, ktoré je v databáze podľa odseku 1 uvedené ako prvé v poradí.“.

3. Za § 151zb sa vkladá § 151zc, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 151zc
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 15. novembra 2018

Kandidáti na funkciu sudcu zaradení do databázy kandidátov na funkciu sudcu k 14. novembru 2018 sú na účely § 28d ods. 3 v znení účinnom od 15. novembra 2018 kandidátmi na funkciu sudcu z jedného hromadného výberového konania.“.

Čl. VI

Zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 36/2005 Z. z., zákona č. 59/2009 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 290/2009 Z. z.,

zákona č. 291/2009 Z. z., zákona č. 102/2010 Z. z., zákona č. 403/2010 Z. z., zákona č. 192/2011 Z. z., zákona č. 220/2011 Z. z., zákona č. 436/2013 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 217/2014 Z. z., zákona č. 401/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z. a zákona č. 18/2018 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 15 ods. 1 písm. c) sa vypúšťajú slová „volieb do národnej rady, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu,".
2. V § 15 ods. 1 sa vypúšťa písmeno e).

   Doterajšie písmená f) až i) sa označujú ako písmená e) až h).
3. V § 15 ods. 2 sa za slovo „predpisov" vkladajú slová „alebo neplatnosti právnych predpisov".
4. V § 15 odsek 3 znie:

   „(3) Pred rozhodnutím ústavného súdu vo veciach súladu medzinárodných zmlúv je generálny prokurátor povinný podať ústavnému súdu stanovisko k prerokúvanej veci, ak ho o stanovisko požiada predseda ústavného súdu.".

Čl. VII

Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 551/2003 Z. z., zákona č. 600/2003 Z. z., zákona č. 5/2004 Z. z., zákona č. 43/2004 Z. z., zákona č. 186/2004 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 391/2004 Z. z., zákona č. 439/2004 Z. z., zákona č. 523/2004 Z. z., zákona č. 721/2004 Z. z., zákona č. 82/2005 Z. z., zákona č. 244/2005 Z. z., zákona č. 351/2005 Z. z., zákona č. 534/2005 Z. z., zákona č. 584/2005 Z. z., zákona č. 310/2006 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 460/2006 Z. z., zákona č. 529/2006 Z. z., zákona č. 592/2006 Z. z., zákona č. 677/2006 Z. z., zákona č. 274/2007 Z. z., zákona č. 519/2007 Z. z., zákona č. 555/2007 Z. z., zákona č. 659/2007 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 204/2008 Z. z., zákona č. 434/2008 Z. z., zákona č. 449/2008 Z. z., zákona č. 599/2008 Z. z., zákona č. 108/2009 Z. z., zákona č. 192/2009 Z. z., zákona č. 200/2009 Z. z., zákona č. 285/2009 Z. z., zákona č. 571/2009 Z. z., zákona č. 572/2009 Z. z., zákona č. 52/2010 Z. z., zákona č. 151/2010 Z. z., zákona č. 403/2010 Z. z., zákona č. 543/2010 Z. z., zákona č. 125/2011 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 250/2011 Z. z., zákona č. 334/2011 Z. z., zákona č. 348/2011 Z. z., zákona č. 521/2011 Z. z., zákona č. 69/2012 Z. z., zákona č. 252/2012 Z. z., zákona č. 413/2012 Z. z., zákona č. 96/2013 Z. z., zákona č. 338/2013 Z. z., zákona č. 352/2013 Z. z., zákona č. 183/2014 Z. z., zákona č. 195/2014 Z. z., zákona č. 204/2014 Z. z., zákona č. 240/2014 Z. z., zákona č. 298/2014 Z. z., zákona č. 25/2015 Z. z., zákona č. 32/2015 Z. z., zákona č. 61/2015 Z. z., zákona č. 77/2015 Z. z., zákona č. 87/2015 Z. z., zákona č. 112/2015 Z. z., zákona č. 140/2015 Z. z., zákona č. 176/2015 Z. z., zákona č. 336/2015 Z. z., zákona č. 378/2015 Z. z., zákona č. 407/2015 Z. z., zákona č. 440/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 285/2016 Z. z., zákona č. 310/2016 Z. z., zákona č. 355/2016 Z. z., zákona č. 2/2017 Z. z., zákona č. 85/2017 Z. z., zákona č. 184/2017 Z. z., zákona č. 264/2017 Z. z., zákona č. 266/2017 Z. z., zákona č. 279/2017 Z. z., zákona č. 63/2018 Z. z., zákona č. 87/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 191/2018 Z. z. a zákona č. 282/2018 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 35 znie:

„§ 35

Poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského za dni, počas ktorých

a) má nárok na výplatu materského alebo
b) pre dočasnú pracovnú neschopnosť nevykonáva funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak mu patria náhrady na úrovni platu vrátane ostatných náležitostí podľa osobitného predpisu.[50a])".

Poznámka pod čiarou k odkazu 50a znie:

„[50a]) § 25 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V § 43 sa odsek 1 dopĺňa písmenom d), ktoré znie:

„d) pre dočasnú pracovnú neschopnosť nevykonáva funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak mu patria náhrady na úrovni platu vrátane ostatných náležitostí podľa osobitného predpisu.[50a])“.

3. Za § 51 sa vkladá § 51a, ktorý znie:

„§ 51a

Poistenec nemá nárok na výplatu materského za dni, počas ktorých pre dočasnú pracovnú neschopnosť nevykonáva funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak mu patria náhrady na úrovni platu vrátane ostatných náležitostí podľa osobitného predpisu.[50a])“.

Čl. VIII

Zákon č. 462/2003 Z. z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 244/2005 Z. z., zákona č. 310/2006 Z. z., zákona č. 555/2007 Z. z., zákona č. 659/2007 Z. z., zákona č. 543/2010 Z. z., zákona č. 413/2012 Z. z., zákona č. 338/2013 Z. z. a zákona č. 285/2016 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 5 sa odsek 1 dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

„e) ak pre dočasnú pracovnú neschopnosť nevykonáva funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky a patria mu náhrady na úrovni platu vrátane ostatných náležitostí podľa osobitného predpisu.[11])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 11 znie:

„[11]) § 25 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

Čl. IX

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. novembra 2018 okrem čl. I § 1 až 13 a § 16 až 28 a § 32 až 248 a § 250 a 251, čl. II, čl. VI až čl. VIII, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. marca 2019.

Andrej Kiska v. r.

Andrej Danko v. r.

Peter Pellegrini v. r.

1) § 116a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

2) § 16 až 19 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

3) § 95 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
§ 134 až 137 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v znení neskorších predpisov.

4) Zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5) § 150 zákona č. 55/2017 Z. z.

6) § 127, § 157 a 159 zákona č. 55/2017 Z. z. v znení neskorších predpisov.

7) Zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov.

8) Zákon č. 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

9) Čl. 10 ods. 2 až 4 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.
§ 6 ods. 2 a 3 zákona č. 402/2013 Z. z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

10) Zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Príloha č. 1
k zákonu č. 314/2018 Z. z.

CHARAKTERISTIKY PLATOVÝCH TRIED ŠTÁTNEHO ZAMESTNANCA V KANCELÁRII ÚSTAVNÉHO SÚDU

1. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: referent

Kvalifikačné predpoklady: stredné odborné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

1.01 Obslužné práce alebo rutinné práce podľa pokynov alebo podľa zaužívaného postupu s presne stanovenými výstupmi.

1.02 Jednoduché administratívne práce, hospodársko-správne práce alebo ekonomické práce podľa presných postupov a pokynov.

1.03 Podporná a opakujúca sa činnosť vo vecne vymedzenej oblasti.

1.04 Rutinná činnosť pri príprave čiastkových podkladov na rozhodovanie vykonávaná spravidla s úplnými informáciami spracúvanými podľa presných postupov a podrobných pokynov.

2. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: samostatný referent

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné odborné vzdelanie alebo úplné stredné všeobecné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

2.01 Opakujúca sa činnosť s premenlivými informáciami spracúvanými podľa rámcových pokynov alebo zaužívaného postupu s presne určenými výstupmi.

2.02 Opakujúca sa činnosť pri príprave podkladov.

2.03 Samostatná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti.

2.04 Vybavovanie vymedzenej agendy podľa potreby a v zmysle presných pokynov zo strany nadriadeného.

3. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: odborný referent

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné odborné vzdelanie alebo stredné všeobecné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

3.01 Podporná činnosť pri príprave podkladov na rozhodovanie alebo pri príprave správneho konania zvládnuteľná v rámci existujúcich štandardov.

3.02 Samostatné zabezpečovanie menej zložitých agend vo vymedzenom rozsahu s určitým rozsahom väzieb v rámci súboru vykonávaných činností, s prípadnou spoluprácou s organizačnými útvarmi v rámci príslušného úseku.

3.03 Samostatná činnosť vo vecne vymedzenej činnosti

3.04 Samostatné vybavovanie administratívnej a inej pravidelne sa opakujúcej agendy podľa potreby a v zmysle pokynov zo strany nadriadeného.

4. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: hlavný referent

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné všeobecné vzdelanie, úplné stredné odborné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

4.01 Samostatné vybavovanie odbornej agendy uplatňovania štátno-zamestnaneckých vzťahov vo vecne vymedzenej oblasti.

4.02 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy.

4.03 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy vo vecne vymedzenej oblasti tvoriacej podklad na riadenie, na rozhodovanie, na kontrolu alebo príprava podkladov na odborné stanoviská.

4.04 Pravidelná odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi.

4.05 Samostatná činnosť v oblasti odbornej prípravy a realizácie činností vo vecne vymedzenej oblasti

4.06 Samostatné vybavovanie ucelenej odbornej agendy pri príprave rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky.

5. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: radca

K**valifikačné predpoklady:** úplne stredné vzdelanie, vyššie odborné vzdelanie alebo vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

5.01 Samostatná odborná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti alebo odborná činnosť na vypracúvanie čiastkových podkladov na odborné stanoviská vo vecne vymedzenej oblasti.

5.02 Kontrolná činnosť vo vecne vymedzenej oblasti.

5.03 Samostatná koordinačná činnosť na úseku vybavovania ucelenej odbornej agendy.

5.04 Podporná činnosť pri vypracúvaní podkladov pre riadenie a koordináciu vymedzených odborných procesov.

6. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: samostatný radca

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

6.01 Samostatná odborná činnosť pri zabezpečovaní právnych vzťahov štátnych zamestnancov.

6.02 Samostatné odborné spracúvanie návrhov a podkladov súvisiacich s vecne vymedzenou agendou, vykonávanie kontroly a dozoru v rámci vymedzeného úseku.

6.03 Samostatná odborná činnosť pri navrhovaní opatrení alebo samostatné posudzovanie a vypracúvanie odborných stanovísk vo vecne vymedzenej oblasti.

6.04 Koordinačná, analytická a kontrolná činnosť vo vymedzenej oblasti.

6.05 Metodická a organizačná činnosť

7. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: odborný radca

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa alebo vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

7.01 Koordinačná a metodická činnosť pri zabezpečovaní uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.

7.02 Koordinačná a metodická činnosť pri vykonávaní odborných špecializovaných činností.

7.03 Analytická činnosť vrátane vyhodnocovania výsledkov a príprava návrhov na rozhodovanie otázkach vo vecne vymedzenej oblasti.

7.04 Koordinovanie a odborné redakčno-organizačné zabezpečovanie vydávania Zbierky nálezov a uznesení ústavného súdu.

7.05 Samostatná činnosť s požiadavkou voľby správneho postupu.

7.06 Koncepčná a koordinačná činnosť v oblasti zabezpečovania komplexných odborných právnych a informačných materiálov na prípravu podkladov na rozhodovanie.

7.07 Špecializovaná odborná činnosť v oblasti tvorby služobných predpisov na zabezpečovanie uplatňovania právnych vzťahov štátnych zamestnancov.

7.08 Systémová a vývojová činnosť pri riešení jednotlivých úloh častí štátneho informačného systému.

7.09 Špecializovaná odborná činnosť vyžadujúca pravidelnú odbornú spoluprácu s inými organizačnými útvarmi.

7.10 Rozhodovacia činnosť vo vecne vymedzených oblastiach.

7.11 Špecializovaná odborná činnosť vo vymedzených činnostiach.

8. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: hlavný radca

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

8.01 Koncepčná a koordinačná činnosť pri zabezpečovaní štátnych záležitostí ústavného súdu.

8.02 Tvorba koncepcie štátnozamestnaneckých vzťahov.

8.03 Špecializované odborné a koordinačné činnosti pri zabezpečovaní štátnych záležitostí ústavného súdu v rôznych vecne vymedzených oblastiach a úsekoch.

8.04 Koncepčná a koordinačná činnosť v rámci vykonávania špecializovanej odbornej agendy.

8.05 Tvorba koncepcie a koordinačná činnosť v oblasti informačného systému ústavného súdu v nadväznosti na realizáciu štátneho informačného systému.

8.06 Špecializovaná odborná a rozhodovacia činnosť v rámci rôznych oblastí činností a rôznych organizačných útvarov.

8.07 Koncepčná, koordinačná a metodická činnosť v odborných špecializovaných činnostiach.

9. PLATOVÁ TRIEDA

Funkcia: štátny radca

Kvalifikačné predpoklady: vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Činnosti:

9.01 Tvorivé vypracúvanie odborných posudkov a stanovísk, príprava a vypracúvanie podkladov na rozhodovanie ústavného súdu.

9.02 Analytická činnosť, tvorivé vypracúvanie odborných posudkov, analýz a stanovísk, komplexných informácii, príprava a vypracúvanie podkladov na rozhodovanie ústavného súdu.

9.03 Koncepčná, koordinačná a metodická odborná činnosť.

9.04 Samostatná, rozhodovacia a tvorivá činnosť v rámci organizačného útvaru.

9.05 Špecializovaná odborná činnosť zameraná na tvorbu záväzných dokumentov a návrhov vo vymedzenej odbornej oblasti.

9.06 Tvorivá, koncepčná a rozhodovacia činnosť na rôznych úsekoch štátnej služby zameraná na vytváranie odborných koncepcií so zodpovednosťou za konečné výstupy.

9.07 Riadiaca a organizačná činnosť.

9.08 Koncepčná a systémová činnosť pri vykonávaní špecializovanej agendy so zodpovednosťou za svoje rozhodnutia.

9.09 Špecializovaná odborná činnosť v oblasti tvorby a pripomienkovania služobných predpisov a iných záväzných právnych úkonov.

Príloha č. 2
k zákonu č. 314/2018 Z. z.

PLATOVÉ TARIFY ŠTÁTNYCH ZAMESTNANCOV V KANCELÁRII ÚSTAVNÉHO SÚDU
(v eurách mesačne)

Platová trieda	Platová tarifa
1.	514,00
2.	544,50
3.	594,50
4.	636,00
5.	757,50
6.	812,50
7.	909,50
8.	1 082,00
9.	1 249,00

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.